

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmegtelen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyiltérben minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DIJJA

hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy diszettekkel vagy körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden negyszög centim. után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyujtatik.

Hirdetések és pénteküzenetek a kiadóhivatalhoz intézendők.

Király-ünneplés.

(S.) A vármegye székvárosa, Sátoralja-Ujhely, multjához híven, lelkes, lángoló hazafisággal vett részt az országos örömmámorból fakadt ünnepeken, — és örömmünnepeken minden mozzanata jóságos, áldott királyunkért támadt, aki immáron a magyar nemzeti eszme szolgálatába lépve, annak vezetőjévé vált.

A város képviselőtestülete f. hó 2-án délután tárgyalta a vm. főispánjának az ünneplésre vonatkozó lelkes hangú Körlevelét, s az ekkor hozott határozat következtében lón, hogy 3-án reggel, a város polgáraihoz intézett nagy nemzeti színes plakátok kiragasztása után, mintegy varázsütésre, városunk utcai teljes díszben föllobogzóva hirdették a mi ünnepünket.

A díszítésben, természetesen, elüljárt a vármegye.

Az ősi székház nagy erkélyét tartó oszlopokat és a kapitelt nemzetiszín drapéria övezte, míg magán a zöld girlandos és cimerez erkélynek közepén a dicső király életnagysága, olajnyomasu képe, mely őfelségét a megszólalásig híven, az ő angyaljóságú tekintetével és tisztelettel parancsoló fonségével ábrázolja, volt elhelyezve tölgykoszoru keretben, jobbról és balról a vármegye százados viharait látót zászláival.

A kivilágítás.

És mire beesteledett, kigyultak a házak ablakaiban a lángok ezrei.

A fényárban uszó palotáktól kezdve a szerény kis hajlékig, minden ablakból csillámlott a gyertya vagy méces fénye, az általános örömnak szívből jövő és nem erőszakolt kifejezője.

Fényes és impozáns volt a kivilágítás általában. A különben is villámos iv- és izzólámpákkal világított utcák, kiváltkép a Széchenyi és Wekerle-tér, a Kossuth-, Kazinczy- és Rákóczi-utcák, mint szép városunknak főerei, szinte nappali fényben szütek.

És mint a díszítésben, úgy a világítás pompájában ismét csak a vármegye járt elül. Az utcára néző nagy-homlokzat minden ablakából a sűrűn rakott gyertyák ragyogása áradt széjjel, a fentebb leírt díszítésű erkélyen pedig a király arképe körül villámos izzólámpák csillogása kápráztatta szemünket, a király képe alatt ezzel a ragyogó jelmonddal:

ÉLJEN A KIRÁLY!

TÁRCA.

A hosszufalusi pap.

— Költői beszély. —

I.

Tavaszi virágok hulladozó félben.
Szóke szép Jolánka megy az erdő szélén.
Megy az erdő szélén, lengő ruha rajta
Zengő vidám nótát csicsereg az ajka.

Hulló virág szirma lepereg a fáról.
Száll a nóta messze, Jolánka ajkáról.
Száll a nóta messze, elhallik a sásig,
Hol egy barna ifju szárnyasra vadászik.

Meghallja a nótát, elindul nyomába;
Gyenge kis fűszálak hajlanak utána
Szétküldi a szél is enyhítő fuvalmát,
Mintha hínák vissza, mintha marasztalnák.

De csak megy az ifju, csak hívja a nóta
Ugy érzi: boldogabb egy kis idő óta.
Boldogabb, hogy látja szóke, szép Jolánkát,
Aranyszínű haját, fényes szeme lángját.

Közelebb lopózik és megszólal lassan
— „O, csak ezt a hangot én mindig hallhassam!“
Összerezzen a lány, pir futja el arcát
Kebele mutatja belső lelki harcát.

— „Jaj, ki az?“ — kérdezi csodálkozó arccal
— „A hosszufalusi pap, nevem Sályi Antal
Meghallva távolból édes dalolását,
Eljöttem, követve szivem unszolását.

— Oly vonzerő volt e gyönyörű szép hangban,
Hogy jöttem utána szinte akaratlan
S eltaláltam volna én akár félholtnan,
Bocsásson meg érte, hogy ily merész voltam!“

Kiváló izléssel és pazarul volt díszítve a Széchenyi-téren a Szent-Györgyi Város háza, a Korona-utcán a lobogó díszben álló város háza. A Wekerle-téren a Hornyay-ház, a Schön Sándor háza és a Widder-féle patika ragadott bámulatra, ahol az ajtók és kirakatok tüzes kigyóként köröskörül száz meg száz méces fényétől ragyogtak. Számos helyen a királyt éltető feliratos transparentek voltak fölállítva. Ilyenek voltak a sok közül a „Vadászkürt“ szálló erkélyén (Eljen a legelső magyar ember: a király!), a Kossuth-utcán Harkányi Aladár lakásán, aki az utcára néző kioszkját varázsolta egy nagy transzparentté. Izléssel díszítve és szépen kivilágítva volt ezeken felül számos bolti kirakat is. Hanem ki győzné mindezt egy tudósítás szűk keretében külön-külön föl sorolni.

A fáklyászene.

Esti 7 óraker, mikor teljes pompájában ragyogott a kivilágítás, a Diana-kertből indula ki a fáklyásmenet. Száz fáklyából állott a menet, élén zászlóskokkal, a vasuti gyártelep zenekarával és daloskörével. A Rákóczi-utcán fölfelé a Rákóczi-induló hangjánál kettős sorban haladt a menet, lépten-nyomon „Eljen a király!“-t harsogató tömegtől kísérv a Széchenyi-térre, ahol ezer meg ezernyi sokaság hullámozott, nyüzsgött és ellepett minden talpalatnyi teret. A zenekar és daloskör a vármegye ragyogó székháza előtt őfelsége glóriától környezett, élethű képe alatt állott meg. Az imént még nyüzsgött és éljenzett embersokaság, mikor a Vágó Gyula karnagytól dirigált dalosok rázendítették az „Isten áldd meg a magyart,“ lecsendesült és néma áhitattal hallgatta a magyarok legszebb himnuszát. Ezután a zenekar játszott hazafias darabot, majd ismét a daloskör következett a Szózat hatásos élénkítésével. Mondanunk is felesleges, hogy az ünneplés eme részénél emelkedett leginkább a hangulat és hágtó tetőfokára a lelkesedés, ami a szüntelen „Eljen a király!“ kiáltásokban nagyszírién nyilvánult. — A vármegye-ház előtt végbe ment hazafias aktus a Rákóczi-induló eljátszásával ért véget és ennek utemei mellett indult tovább a fáklyások menete a Kossuth-utcán végig, egészen a szépen kivilágított dohánygyárig. Itt a fáklyákat máglyákba rakva megégették s ezzel az aznapi királyünneplést befejezték.

— „Nines mit megbocsátanom!“ — nevet szép Jolánka
S piruló arcára felesap szive lángja.
Aztán együtt mennek ott az erdő szélén,
Hullnak a virágok lábaikhoz szépen.

Alkonyodó égen jó már a hold arca,
Mikor megfordulnak hazafelé tartva.
A kapuban válnak meleg kézfogással,
Ifju sziveikben eltelve egymással.

Béri Jolánkának apja pap volt Réven,
Szerető jó anyját elvesztette régen,
Forró szeretettel nevelte az apja
Amit kért, vagy kívánt azt meg nem tagadta.

Ekképen Jolánka kényeztetve nőtt fel,
Alig érintkezve hozzá való nőkel.
És mivel, hogy neki nem parancsolt senki;
A mit fejébe vett: meg is kellett lenni.

Antal szép ifju volt és okos e mellett.
Gondolta, hogy ennél jobb férjet nem lehet
S úgy fordult az idő, hogy néhány hét múlva
Meggérte őt Antal, lábához borulva.

Az öreg pap örült, tetszett neki Antal.
— Boldog lesz a lányom: fedhetek már hanttal!
S elmerengve ült az öreg karosszékben,
Mig az ifjak jártak csillagos estéken.

Szegény volt Jolánka és szegény volt Antal;
De a boldogságnak nem kell arany-asztal
Sokkal jobban izlik fatáblából az étel,
Ha együtt ehetünk szivünk kedvesével.

Az ifju is szótta a jövőt vidáman;
„Dolgozni fogunk majd s niszem: nem hiában!
Dolgozzunk s szerezsük egymást mindig híven
S meglátod, Jolánkám, megsegít az Isten!“

Jolánka mosolygott, közelebb simulva,
— „Milyen messze van még! Három hónap múlva!“
Sohajtott s Antalra szerelmesen nézett
S megengedte lopni ajkáról a mézet.

Hálaadó istentisztelet.

Másnap, vagyis okt. hó 4-én, őfelsége névünnepe, d. e. 10 óraker haláadóistentisztelet volt a rk. templomban. A tágas templom hajóját színültig megtöltötte városunknak nagyszámú értelmisége és díszes hölgyközönsége, kik közül sokan a szentek-szentjében és az oratóriumban találtak helyet. Az első padosorokban balról Molnár István főispán, Matolai Etele alispán, Dókus Gyula es. és kir. kamarás főjegyző, mind a hárman díszmagyar ruhában, s a többi vármegyei tisztviselők; Szezyfried József törvényszéki elnök díszmagyarban, Hlavathy József kir. ügyész, Görgy Gyula kir. járásbíró, az igazságügyi tisztviselőkkel; Talapkovics Vazul a pénzügyi, Beregszász kir. s tanfelügyelő a tanfelügyelőségi, Rosznák Gyula hivatalfő a posta- és táviróhivatali tisztviselőkkel; Ujfalussy Endre főbíró a város elöljáróságával, foglaltak helyet. — A jobboldali padosorokban Szánky Nándor honvéd-tábornok, a honvéd tisztikar, a vármegye bizottsági tagjai közül többen, Ormándy Miklós dr. főgimn. igazgató a piaristák ujhelyi rendházának feje és a főgimnázium tanárkara, továbbá Bánóczy Kálmán elnök az ipartestület küldöttségével, kik gyönyörű himzésű, hófehér selyem zászlójuk alá sorakozva jelentek meg — ültek. Az elősorolt közönséggel telt templom festői képét emelték végre a templom közepén, a padosorok szélén fölállított, díszbe öltözött önkéntes és vasuti gyártelepi tűzoltók zászlójukkal és zenekarukkal, a padosorok előtt festői díszben a vármegyei huszárok és hajduk, ugyszintén a kir. börtönőröknek egy-egy csapata. A főgimnáziumi ifjuság, zászlaja alatt, részben a templom hajójának hátsó részében, részben pedig a kóruson foglalt helyet.

Az ünnepi nagy misét, mely pontban 9 óraker kezdődött három pap segédletével ft. Katinszky Géza plebános szt. széki tanácsos mondotta s a közökben a főgimnázium énekkara, Lób Antal k. r. tanár vezetésével, énekelt négyes karban meglepően szép és kifogástalanul előadott egyházi énekeket. A mise befejezése után az énekkar Kolessey himnuszát énekelte el, s csak mikor ennek utolsó akkordjai is elhangzottak, akkor oszlott el a templomból a közönség is és csekély kivétellel, a vármegye háza elé sietett, hol a Schön Miksa h. főparancsnok parancsnoksága alatt kivonult tűzoltó szá-

Mult az idő lassan, sárgultak a lombok;
Egy pár kis madárka bucsudanát mondott
Fujt az őszi szél már a fákon s a légben,
Jolánka kint sétált ott, az erdőszélben.

Amint sétált, várva boldog vőlegényét,
Szóve a jövőről szebbnél-szebb reményét:
Meglátott egy kocsit, hogy jött szembe véle,
Benne meg egy ifju; hej, ugyan miféle?

Kiszállt a kocsiból a mint összeérték;
— „Bocsásson meg szép hölgy, ha valamit kérdek:
Itthon van-e vajjon tiszteletes Béri?
Hosszu utról jövök, öcsese vagyok néki.“

Jolánka elpirult és örömmel mondta:
— „Őn az, kedves bátyám? A jó Isten hozta!
Hát nem ismeri mán a hugát, Jolánkát?
Persze, ugy képzelt még, mint picike lánykát!

Te vagy az Jolánka? Ejnye be megnőttél!
Be gyönyörű szóke kis leánynya fejlődél.
Add csak ide azt az édes, kicsi szádát,
Hadd nyomjak rá csókot, ugy mint régen, százat!“

— „Nem lehet — szabódik nevetve Jolánka,
Menyasszony a hugod, kedves Sanyi bátya!
Menyasszony, menyasszony és maholnap asszony,
Csókot az ajkáról csak a férj szakaszszon!“

Ezzel mind a ketten a kocsiba ültek,
Vidáman beszélve, míg haza kerültek
Volt is oszt' öröme a jó öreg papnak:
Ily kedves vendéget nem mindennap kapnak.

Kényeztetették szörnyen Jolánka s az atyja,
Hogy háttérbe szorult Antal is miatta.
Jó fu volt Antal, hát nem busult érte,
Jolánka örömet mosolyogva nézte.

Mosolyogva nézte a bizalmasságot,
A mely a rokonnal tetőfokra hágtott
S nem féltette szivét kis menyasszonyának,
Biztosítva hitte örökre magának.

zadnak, a főispán ömeltősága, a vármegye és város tiszteletére rendezett díszmenetét végig nézte.

A pompásan sikerült díszmenet után az ünnep véget ért.

(A két napi kifogástalan rend fentartásáért Schmid Lajos v. rendőrtanácos megérdemli dícséretünket, — a mivel t. barátunknak, ugyszintén a rendőrség minden egyes tagjának elismerésünkkel, a közönség nevében is, szívesen adózunk. Szerk.)

A vármegye szívével, Sátoralja-Ujhelyvel együtt érezve, őszinte és igaz lelkesedéssel ünnepelték a járások is. Az egyes községekből érkezett jelentések a következők:

Sárospatak ünnepe. A királyi kegy nagyszerű megnyilatkozása Sárospatakon is, írja levelezőnk, öröme és hálaadásra lángolta a szíveket. Már vasárnap (okt. 3.) az egész város fel volt lobogóva; este a lakosság kivilágította a várost s 7 órakor a városi elöljáróság zeneszóval járta be a város főbb utait. Hétfőn (okt. 4.) reggel 8 órakor a főiskola tanárkara és ifjusága hálaadó istentiszteletre vonult a városi templomba, hol Balint Dezső ref. lelkész fejezte ki az ünneplők forró érzelmeit s fohászokodott a király életének megtartásáért. Innen a főiskolai imaterembe vonult az ünneplő közönség; itt az ifj. énekkar a Himnuszszal nyitotta meg az ünnepelést, majd a közigazgató üdvözlőszavai után Rác Lajos tanár felolvasta a király szept. 25-iki leiratát s ezután Radácsi György közigazgató ismertette hosszabb előadásban a leirat tartalmát, méltatta annak jelentőségét, jellemezte az éreszoborral megörökített 10 férfit. Magvas előadása, lelkes szavai az egész gyülekezetet magukkal ragadták s mindenki egy szívvel-lélekkel kiálta: „Éljen a király! Üdv nevére, áldás életére!” Befejezésül az egész közönség együtt énekelte el a Szózat négy versét. Lehetetlen, hogy e magasztos ünnepség eltévesztette volna szívemelő hatását az ifjuságra! — Délután az állami tanítóképzőintézet rendezett iskolai ünnepséget.

Szerencséről írják levelezőink: „Éljen a király!” ez az örömmel teli, lelkesült szózat járta be drága hazánkat Kárpátoktól Adriáig. A nagy, igaz örömből Szerenes város is ki akarta venni a maga részét. Folyó hó 3-án királyunk őfelsége nevenapjának előestéjén lobogódiszt öltött és fényárban uszott. A lakosok házaikat fellobogózták s díszesen kivilágították. Este 7 órakor imponans lampionos menet járta be a város utait, éltetve a királyt. Másnap f. hó 4-én az összes felekezeti templomokban istentiszteletet tartottak, melyen az összes hivatalok, testületek, nevezetesen a főszolgabíró, kir. járásbíró, kir. adóhivatal, községi elöljáróság, esendőrség, továbbá a magánintézetek is testületileg megjelentek. Mindnyájunk szívéből tört föl fohászunk a minden-ség urához.

Nemzetek atyja
Im hozzád kiált
A népek ajka:
Tartsd meg a királyt!

Igaz, hogy kék égről a villám le nem csap,
Ha be van borulva, akkor villámlik csak;
De az is igaz, hogy a legtöbb bubánat
Életünk egére váratlanul támad.

Ma még vig a kedvünk, ma még szép az élet;
Holnap az örömünk tán már semmivé lett.
Még ma a jövődöt részeszínben látjuk:
És holnap talán már a halált kívánjuk.

Antalnak erős volt hite és bizalma
Egy boldog jövőnek esőndes nyugodalma,
Szép szöke feleség, vig családi élet
Lebegtet előtte, ha feküdt, ha ébredt,

És mig építette jövő boldogságát,
Sándor cölul tüzte annak lerontását
Csábítá Jolánkát mézes-mázos szökkal,
Eleinte szökkal, később pedig csökkal.

Fia volt Sándor a Béri testvérének
S elrontották a sok Pesten töltött évek,
Monoklival járt és haja cifrán fésült;
Vagyonos volt s Pestre épp ügyvédnek készült.

De bár léha volt is: a szép szöke lányka,
Elfásuló szívét felegyújtotta lángra.
Tapasztalt hódító volt és felfogadta,
Hogy Antaltól Jolán szívét elragadja

Ilyu volt Jolánka és tapasztalatlan,
Hajlott a szép szóra szinte akaratlan,
Szébben hangzott néki, amit Sándor mondott,
Ó nem megy Antalhoz osztani a gondot!

Sándornak Pesten lesz ügyvédirodája,
Fogatot is tart majd s lesz kilenc szobája,
Hogyha hozzá menne, de jó dolga lenne!
Öltözne, sétálna, egyebet se tenne.

Mig ha Antalhoz megy falusi papnének,
Az életnek buját s gondját ismerné csak.
Fáradna, dolgozna reggelől napestig,
A tyukokkal kel majd s a tyukokkal fekszik.

Mig ha Pestre menne nagyságos asszonyrak,
Örömközött tölne mindenik muló nap.
Estélyre, színházba mindennap mehetne
És az ágyból fel csak 10 órakor kelne.

Mádon f. hó 4-én őfelsége, a király nevenapján a házak fellobogóztattak s mindhárom felekezeti templomban hálaadó istentisztelet volt. r. l.

Mező-Zomborról jelentik nekünk: Őfelsége a király nevenapját a templomokban istentisztelettel ünnepelte meg a község lakossága, élén az elöljárósággal.

Tokajban és a tokaji járásban nagy lelkesedéssel ünnepelték meg a király nevenapját. Ugy a járás székhelye, mint a többi hegyaljai városok és községek folyó hó 3-án lobogódiszt öltöttek, este a lakosok házaikat kivilágították. Tokajban a fényes kivilágításon kívül a tokaji hegy legmagasabb ormán óriási máglya örömtüze lobogott, mely a messze környékeknek hirdette Tokaj örömet. Azonkívül fáklós, lampionos felvonulás volt zeneszó mellett a város piac-terére, hol díszes emelvényről Horváth János ref. lelkész és Engel Jakab dr. ügyvéd lelkes szónoklatokkal fejezték ki a polgárság hálaát őfelsége a király iránt. Ugyanakkor a király nemzeti nagy ajándékát hirdető királyi levél is felolvastatott és alkalmi szavazatok, hazafias dalok hangzottak el. — Másnap a király nevenapján a város valamennyi felekezeti templomban hálaadó istentiszteletet tartottak, melyen a járás főszolgabírája, Füzesséry Ödön vezetésével, megállapított sorrend szerint, a hivatalok, testületek, minden rendű és rangú polgárság és az iskolás gyermekek is részt vettek. r. l.

Gálszécsről jelentik a „Zemplén”-nek: A szeptember 25-iki kir. kézirat okozta országos örömben Gálszécs város közönsége is osztozván, örömeinek akként adott kifejezést, hogy a községi képv. testülettel megállapított programhoz híven a lakóházakat már október 3-án jókor reggel fellobogóztatta úgy, hogy némely házon 3—5 zászló is lengett s különösen a fő-utca úgy festett, mint egy zászlóerdő. Ugyanaz nap este 6 órakor díszes kivilágítás s 1/2 7-kor a tüzoltó-egyesület közreműködése mellett fáklásmenet volt, melyben sok száz főnyi ember vett részt éltetve a magyar királyt és a hazát. Midőn pedig a fáklásmenet a kaszinó épület előtt megállapodott, a kaszinó erkélyén megjelent ft. Inatkó Emil helybeli gk. lelkész és a töle megszokott szónoki hévvel gyönyörű, hazafias s tartalmas beszédet mondott, magyarázván az ünnepség okát, jelentőségét s a királyi tett politikai nagy jelentőségét, egyuttal pedig hazafiságra, a király, haza és az egyház iránt való hűségére is buzdítván hallgatóit. Az éljenzésektől gyakran megszakított beszéd végzetével a zenekar rázendítette a „Szózat”-ot s ezzel a fáklásmenet véget ért. — Ezután 8 órakor a vendéglő nagytermében 72 terítékű banket volt. Az első pohárköszöntőt, melyet állva hallgattunk meg, a város főbírája, Spillenberg József mondotta a királyra és királynéira, majd — Elek Imre dr. köz- és váltó ügyvéd és Polyánszky Gyula technai gk. lelkész emeltek poharat, éltetve a legjobb királyt, a királynét és a hazát. A lelkesen elmondott, magas röptű s az alkalomhoz méltó beszédek mindenkor szünni nem akaró

Mindezt a sok szépet neki Sándor mondta,
Melyiket válassza? feje fő a gondba!
Ó inkább szeretne Sándor neje lenni,
Antalt meg sajnálja ily bunak kitenni.

Ejh, sebah! Antal majd lel irt a sebére
Találhat nálánál szebb, jobb feleségre,
Ha a dolgot néki őszintén elmondja,
Antal a szavától azonnal feloldja.

Másnap, hogy Antallal együtt volt a kertben
Ajkárol egyszerre ilyen beszéd lebben:
— „Bocsásson meg Antal, de mán ki kell mondnom
Eljegyzésemet én magával felbontom.”

— Oh, ne haragudjon, meg kell ennek lenni,
Érzem, hogy nem tudnám önt boldoggá tenni!
Az én szívem vágya gazdagság és pompa,
Nem élhetnék én meg falun, nyugalomba.

Antal elhalványul, ingadozni látszik,
Szívén által kínzó fájdalom cikázik
Lerogy egy fapadra, mert érzi, hogy szédül
S olyanformát érez, mint ki halni készül.

Ugy ül ott pár percig, némán, mozdulatlan,
Fájdalom van arcán mély, kimondhatatlan,
Mint hogyha nem bírná e súlyos keresztet,
Azután megszólal, bár a hangja reszket:

— „Nem, én nem haragszom magára, Jolánka!
Tegyen úgy, mint érez s amint jónak látja,
Legyen boldog mással, én csak arra kérem,
Forduljon majd hozzám buban, szenvedésben!”

Lehajlott a lányak kezét megcsókolta
S elsietett onnét, többet nem is szólva.
Még hátra sem fordult, még vissza sem nézett,
Ott állott Jolánka, mint egy megigézett.

Valami unszolta, hogy fusson utána,
Mondja, hogy csak tréfált s boruljon nyakába,
Valami unszolta, hej, de ő csak állott,
Addig, mig Antalból valamit csak látott.

II.

Ötször hulltak már a tavaszi virágok,
Hogy Jolánka Pesten éli a világot,
Fényes a lakása; nagyságos a férje,
Vidám mulatás közt telik napja, éjje.

lelkes éljenzés követte. A jókedvű társaság banket után is a legjobb hangulatban még sokáig maradt együtt. (Ez alkalommal kitett magáért Grün Armin vendéglős is, mert egy a felszolgált ételek és italok, mint a kiszolgálás is jó volt.) — Október 4-én, mint a király nevenapján, az összes templomokban hálaadó istentisztelet volt. A római kat. templomban a misét 9 órakor ft. Gáy János plebános celebrálta. Ott voltak: Molnár Béla dr. országos képviselő, a kir. járásbíró, élén Nádass Árpád járásbíróval, a főszolgabírói hivatal Nemthy József főszolgabíró vezetésével, a községi elöljáróság Spillenberg József főbíróval, az ügyvédi és orvosi kar, a takaré- és hitelpénztár tisztviselői Obláth Mór dr. főorvos igazgatóval, a kir. postahivatal, az állami iskolai tanító-testület, a esendőrség és sok magánember. — Az állami iskolában e napon reggeli 8—9 óráig a tanítók a gyermekek felfogásához és értelméhez mérten magyarázták a királyi kéziratot és annak jelentőségét, valamint a szobrot nyerdő 10 jelesünk életrajzát és érdemeit, 9 órakor pedig hitfelekezeti szerint csoportosítva tanítóik és hitoktatóik vezetésével a gyermekek is részt vettek a templomokban tartott hálaadó istentiszteleten. Az iskolai tanítás egész nap szünetelt.

T. Terebesen, írja levelezőnk, Őfelsége, koronás királyunk ismert nemeslelkű adományának öröme a tőke-terebesi kaszinó, meghíva a helybeli ipartestületet, okt. 2-án felolvasást rendezett. A felolvasást Marikovszky Pál dr. főorvos tartotta, kifejtve szépen kidolgozott felolvasásában egy politikai jelentőségét az eseménynek, mint vázolja szoborba öntendő nagyjaink életrajzát és működését. A felolvasást közveasora és tánc fejezte be, okt. 3-án este pedig, királyunk őfelsége nevenapjának előestéjén, Szldek Károly, a Felső-Bodrogszabályozó társulatnak igazgató-mérnöke, vázolta a nap jelentőségét, 200 fáklával megvilágított ünnepi menetet vezetett a fellobogóztott és kivilágított városon végig, — végre okt. 4-én mindkét felekezeti katolikus templomban hálaadó ünnepies istentisztelet volt.

Nagymihály város is fényesen ünnepelte meg királyunk nevenapját. Már vasárnap az egész város fel volt lobogóva és este valóságos fényárban uszott az általános kivilágítástól. — Hétfőn reggeli 9 órakor a róm. és a gör. kat. templomban, ugyszintén a zsinagógában kezdet vette a hálaadó istentisztelet, melyen a város összes intelligenciája, polgársága és az állami iskola növendékei voltak jelen. r. l.

Homonnáról írják nekünk: Őfelsége nevenapján, okt. 3-án, a város lobogódiszt öltött. Az általános kivilágítás, habár egyes házak különösen szépen festettek, mégis az ős Drugeth-kastély, most az Andrássy Aladár gf. imponans homlokzatu kastélya tündöklött legfényesebben. Másnap, október 4-én, a város, hivatalok, testületek, a polgári- és felsőkereskedelmi iskola tanuló-ifjusága, a képviselőtestület stb. tömeges részvételével a róm. kat. templomban hálaadó-istentisztelet volt. Ugyanily hálaadó istentiszte-

Van egy kis leánya, szöke fűrtü angyal;
De nem igen látja sem éjjel sem nappal.
Ó nem igen ér rá, hogy utánna nézzen,
Csak arra gondol, hogy hódítson, igézzzen.

Mikor falujából Sándor haza vitte,
Oly furesának tetszett minden eleinte.
A kis falu helyett a fényes nagy házak,
Hazafelő vonták közülök a vágyak.

Sándor pedig vitte minden mulatságba,
Szinházba, estélyre, piknikekre, bála
S félelme lassacskaú oszladozott szépen,
Nem ismertek vón' rá egy év múlva Réven.

Dívatos urhölgy lett a falusi lányból,
Nem hiányzott soha semmi mulatságból.
S uri barátból sűrű példára
Kezdett reá unni ő is az urára!

Annál is inkább, mert soha sem szerette,
Antalhoz vonzotta szíve gerjedelme,
De tapasztalatlan ifju lány léttére
Inkább hallgatott a Sándor beszédére.

Mi Sándort illeti, hát ő is csak úgy tett
Alig egy év múltán megbánta amit tett.
Eleintén ugyan szerette Jolánkát,
De az egy esztendő lehűté a lángját.

A kis lány sem hozta szíveiket össze,
Vagy csak nagyon rövid, pár heti időre.
Nem sok idő múlva újra csak a régi
Életmódját kezdte mindakettő élni.

Pazarolt Jolánka könnyelműn, kétkézzel,
Sándor meg kártyázott nem sok szerencsével.
A mikor Jolánka jobbra ment mulatni,
Ő balra sietett a példát folytatni.

Hogyha néha otthon összetalálkoztak,
Egymásnak fejére vádakat halmoztak.
Föl-föl hánytorgatták a multat egymásnak
És nem éppen gyöngéd szavakat használtak . . .

Veszekedtek sokszor, csaknem hajba kaptak
Vége-hossza nem volt sirásnak, haragnak
És így ment ez mindig, öt hosszú év óta,
Öt hosszú év óta, mindig csak egy nóta.

Folytatás az I-ső mellékleten.

letet tartottak a görög szertartású katolikus templomban is s mivel éppen akkor volt a honvédség ellenőrző szemlénája is, a két templomban sokan megjelentek a községi elöljárók közül is, különösen a felsőjárásbeli községekből, kik már a hajnali vonattal értek Homonnára.

Varannóról írja tudósítónk: Okt. 4-ike, mint őfelsége nevenapja, nálunk is a kellő ünnepekkel tartott meg. Az előestéjén kivilágítás volt, a zenekar a nemzeti himnusz és a Rákóczi-induló hangjainál a városi polgársággal együtt bejárta a várost, mi általános lelkesedéssel ment végbe s a király életése hangzott szerteszét. Másnap, vagyis okt. 4-én, ünnepies istentisztelet tartott, melyen a helyi intelligencia ünnepi díszben és sokan díszmagyarban jelentek meg. Az istentisztelet tisztán magyar nyelven tartott, az ünnepi sz. beszédet Balázs Tivadar s. lelkész mondta oly korrekt hazafias lelkesedéssel, a történelmi tény oly kimerítő vázolásával, hogy általános tetszésben részesült, mi tekintve derék s. lelkészünk fiatalágát, épp oly kitüntetés reá, mint amilyen előny reánk, kik szónoki szép beszédeink még többször remélünk hazafiasan felbuzdulni. r. I.

Szinnán, írja levelezőnk, Őfelsége szeretett királyunk névünnepe nagyfényű s hazafias lelkesedéssel ülte meg a közönség. Az ünnepet megelőző napon, azaz f. hó 3-án, esteli 7 órakor a városka összes házainak ablakaiban kigyult a gyertyák fénye. Valóságos fényáradatban uszott a Lippe gróf kastélya, nemzetiszínű lobogókkal s lámpionokkal feldíszítve. Legimpozánsabb látványosságot nyújtott azonban a nevezetes Szinnai-kő, melynek ormáról a több ölfából álló égő örömtűz nemcsak Zemplénnek, de a szomszédos Ung-vármegyének is hirdette az örömmünnep magasztosságát. A templomtornyáról, nemkülönben a nagyobb épületekről lengedező zászlók csak emelték a kivilágított város fényét. Okt. 4-én reggeli 9 órakor tarackdurrogások s harangzugás hívta össze a hívőket imára. A hálaadó istentisztelet, melyen az összes tisztviselők is megjelentek, ft. Lehoczky Endre szinnai esperesplébános papj segédlettel végezte. Az orgona mélabus hangjaiba beleolvadva hangzott a mindnyájunknak szívből eredő ének: „Áldd meg országunkat mi magyar hazánkat, — Vezéreljed jóra a mi királyunkat!“

Csörgön, írja alkalmi tudósítónk, őfelsége nevenapján az állami iskolára már kora reggel ki volt tűzve a nemzeti zászló. A lakosok érdeklődve kérdezték, hogy miért? A növendékek ünneplő ruhában jelentek meg az iskolában. Őfelsége iránt a magyar nemzet részéről érzett határtalan szeretetről Paulovics János tanító hazafias beszédet tartott. A tanulók, ugyancsak az iskolai ünneplésben részt vevő szülők éltették a királyt, majd elénekelték a növendékek a Szózatot, azután nemzeti milléniumi zászló alatt párosan kimentek a község legszebb terére és ott szavaltak és nemzeti dalokat énekeltek.

Igy aztán a vagon fogatkozott szépen.
Felhők kezdtek gyülni a napfényes égen.
Kölesönnök, váltónak hívták e felhőket.
Hej, milyen nehéz is eloszlatni őket!

Csak el is jött egyszer a bosszú óra:
Hamisított Sándor, még pedig váltóra
És hogy meneküljön a gyalázatától:
Kiment egy golyóval az árnyékvilágból.

Halálával jöttek mindenféle népek,
Széthordták a holmit: butort, ruhát, képet.
Nem hagytak semmit az özvegynek, árvának,
Földönfutóivá lettek a világok.

Tegnap puha ágyban, mint nagyságos asszony:
Ma pedig koldusként, kint kell, hogy viraszszon!
Szeles e világon nincs egy kicsi helye,
Ahol gyermekével éjjel megpihenne!...

Felveszi kis lányát a karjára szépen,
Megindul cél nélkül a leszálló éjben.
Elbujik a hold is, hűvös szellő támad,
Ugy szoritja szívét fájdalom, búbanat.

Eszébe jut élte, nem az új, a régi.
Ha vissza lehetne az időnek térti!
Be másként is tenne, be másként is élne,
Antallal többé ki senkit sem cserélne!

Hej, de bánja mostan, hogy nem ment ő hozzá.
Antal ily szegényben, hej, sohase hozná!
Minek is hallgatott akkor a gonoszra,
Mely Sándor képében csábítá a rosra!

Minek is cserélt ki pompát boldogságért?
Léha mulatságot dolgoz kis világért?
A vig mulatás közt sosem volt ő boldog:
Hiányzott szívének a munka, a gondok.

A munka, a gondok, a melyekben felnőtt,
Nyugodalmas kis ház, lombozatos erdő:
Suttogó kis esermely; vad virágos rétek,
— Hej, hogy sóhajt vissza Jolán most felétek!

Menne, vissza menne a szülői házba,
De e gondolatra szive borul gyászba:
Szerető jó anyja rég a temetőben,
Atyja is követte a mult esztendőben!

Legenye község lakossága Őfelsége nevenapját istentisztelettel és általános részvétellel ünnepelte meg.

A vármegye közgyűléséről.

(Folytatás és vége.)

A másodnap közgyűlés az első napi, a szept. 29-iki közgyűlés jegyzőkönyveinek meg hitelesítésével kezdődött.

Őfelségéhez a királyhoz intézett hódoló felirata a törvényhatóságnak így szól:

Felséges Császár és apostoli Király!
Legkegyelmesebb Urunk!

Zemplén-vármegye közönsége gyermek hálával és alattvalói hódolattal értesült Felségednek szeptember 25-én kelt legfelsőbb azon elhatározásáról, melylyel történelmünk dicső nagyjainak, hazafiúi kegyeletünk tárgyainak emlékére a székes főváros területén szoborművek felállítását elrendelni méltóztatott.

A hazafiúi kegyelet fentartása legbiztosabb alapját képezi a nemzet fenmaradásának, legerősebb támaszát a fejedelmi trónnak; mert amely nemzet híven ragaszkodik multjához, hagyományaihoz és történelmének nagyjait tisztelettel megőrzi szívében, annak hűi a kor tévtanai által megmérgezve soha nem lesznek, hűségükben meg nem tántorodnak.

A nemzet multjához való szívós ragaszkodással elérte azt, hogy államszervezete ma ugyanaz, a melyet őseink, a Kárpátok bércövét átlépve, új hazájuk küszöbén megállapítottak és a vérszerződéssel megpecsételték.

Ezen államszervezet lehetővé tette azt, hogy 1000 év küzdelmei és munkája után országunk önjerejéből a művelt népek sorompóiba belépett és ott méltó helyét elfoglalta.

Felséged atyai szíve ezt a mi hagyományos kegyeletünket és nemzeti erőnk forrását felismerve, fejedelmi szavával hazafiúi érzelmeinket megszentelte és biztosította, hogy azt a helyet, a melyet a népcsaládok közt ma elfoglaltunk, századokon át, viharokkal is dacolva, nemcsak megtarthassuk, de tovább fejlődésünket is munkálhassuk.

Kik midőn Felséged atyai szeretetének ezen tanubizonyságáért szeretetteljes hódolatunkat a trón számolya elé helyezve annak kegyes elfogadásáért esedezőnk, hálát rebegő ajakkal köszönjük meg a teremtés urának, hogy Felséged dicső személyével e nemzetet megáldotta és imára kulcsolt kezekkel kérjük a Magyarok Istenét, hogy azt a jó és bölcs királyt, ki e nemzet iránt fejedelmi kegyeiben kifogyhatatlan; azt a kegyes királynét, akinek képe szent oltárként áll minden igaz Magyar ember szívében; és azt a királyi családot, amely e nemzetnek szeretete tárgyát képezi: tartsa

Nincs, senkije sincsen öneki a földön!
Több napot, több órát itt minek is töltöm?
Ott esillog a Duna, fénylik a hold benne —
Feneklen pihenni milyen jó is lenne!...

De hogyha ő meghal: mi lesz a kis lányból!
Zugó zivatar közt gyöngye virágzából?
Letöri, hervasztja még a gyöngye szél is!
Ki tudja: mivé lesz még, hogyha megél is!

Nem viheti pedig magával a sirba!
Nincsen arra lelke! inkább ő se birna
Meghalni miatta; szenvedne tovább is,
Dolgozna, fáradna; vágná még a fát is!

De, mint a sötétbe felgyúló szövétnék
Ötlenek eszébe betűi egy névnek:
Antal, igen Antal, hisz azt mondta régen:
„Forduljon majd hozzám búban, szenvedésben!“

Igen, ő hozzá megy; de nem önmagáért,
Csak ezért az édes szöke kis leányért
Meggéri: szeresse úgy mint a sajátját! —
Ad majd a jó Isten érte ezer áldást!

Azután ő elmegy, eltűnik örökre.
Kimegy szüleihez pihenni a földre.
Nyugodtan meghalhat, mert a kis leánya
Jó kezekben lesz majd s nem búsul utána.

Nem is érdemelné ő a részvét-könyvet,
Azzal a fedő-föld nem lesz neki könnyebb.
Céltalan volt élte; dologtalan, léha.
Lelkifurdalása ott lent se lesz néma!...

III.

Tavaszi virágok hulladozó féiben.
Kint sétálgat Antal ott az erdőszélen.
Megy az erdőszélen, halovány az arca,
Mélységes búbanat tükröződik rajta.

Öt éve már annak és még most is szenved!
Nem tudja eldzeni azt a mély szerelmet.
Emészti a szívét, mint a fát a féreg —
Szomorú öneki azóta az élet!

Mindig csak rá gondol, mindig csak őt látja!
Leboruló éjben a nevé kiáltja;
A nevé susogja a falomb zugába;
Az ő hangján szól a gerle kacagása.

meg az idők végéig és oltalmazza meg minden földi boldogtalanságtól.

Legmélyebb hálánk és hódolatunk kifejezésével vagyunk császári és apostoli királyi Felségednek alázatos szolgálói:

Zemplén vármegye törvényhatósága és annak nevében:

Matolai Etele,
alispán.

Hasonlóképpen a „nemzeti óhajást teljesített kormány szerencséskezű elnökéhez“ is felirat intéztetett, melynek szövege a következő:

Nagyméltóságú Ministerelnök ur!
Kegyelmes Urunk!

Midőn Zemplén vármegye közönsége ma tartott törvényhatósági közgyűlésében Ő császári és apostoli királyi Felségednek azon fejedelmi kegyét, hogy történelmünk dicső alakjainak emlékeit a székes fővárosban felállítandó szoborművekben megörökíteni rendelte, hazafias hálánk és hódolatunk kifejezésével köszönetünket a trón számolyához juttatni elhatározta: egyben kimondotta azt is, hogy nagyméltóságodat, mint a korona első tanácsosát, aki szerencsés lett ezen királyi akarat megvalósításával megbízatni, tiszteletteljesen üdvözljük és szerencsekívánatunkat kifejezzük.

Fogadjon Nagyméltóságod ezen határozatunk által nyilvánított érzelmeinket azzal a szivességgel, a minővel mi azt Nagyméltóságodnak nyújtjuk és akik üdvözlésünk ismétlésével maradtunk hazafiúi tisztelői.

Zemplén vármegye közönsége nevében:
Matolai Etele,
alispán.

A közérdekű tárgyakat, melyek a második napi közgyűlésen kerültek a zöld asztalokra, rövid referatában ösmertettük:

Olvastatott Klotild főhercegné levele, melyben tudatta, hogy férje, József fng. őfelsége Czirkovniczén, a Frangepán-féle átalakított kastélyban, görvélyes és angolkóros (puhacsontu) szegény gyermekek részére és valláskülönbőség nélkül történendő gyógyítatásuk céljából menedékhelyet létesített, melynek „László-otthon“ a neve, — egyszersmind kérte a vármegyét, hogy a „László-otthon“-t ágyalaptványokkal támogatni kegyeskedjék. Egy ily ágyalaptvány: 4000 ft. Minthogy a vármegye, mint ilyen, korlátozott vagyoni helyzete miatt s önmaga erejéből olyan alapítványt nem tehet: a fősolgabírák útján a nagyközönség emberszeretetéhez és kifogyhatatlan szivjóságához folyamodik könyörületlen pénzügyi adományokért, melyek a fősolgabíráknál kitért gyűjtőívbe lesznek bejegyzendők s rendeltetési helyükre leendő eljuttatás céljából a vármegye pénztárába beszállítandók.

A körorvosok fizetésének és fuvarátalányának évnegyedes részletekben s előre történendő kiszolgáltatásairánt alkotott vm. szabályrendeletet jóváhagyták. Eszerint a községek tartoznak kellő időben beszállítatni a szóban levő járandóság-

Az ő sohajtsa száll felé a szélben;
Édes arcát látja a csörgő kis érben
Minden kék virágban szeme mosolygása;
Fülemile danában az ő dalolása!...

Mindenütt őt látja, bármerre tekintsen,
Még is tudja jól, hogy sehol, sehol sincsen.
Csak a fájó szíve festegeti őt le...
Messez nagyon messze van Jolánka tőle! —

Amint így sétálgat, lecsüggesztett fővel:
Szembe találkozik egy gyászruhás nővel;
Sűrű fátyollal van elfedve az arca
S szöke kis leányát kézenfogva tartja.

Megáll a pap előtt összekulcsolt kézzel.
Antal csak most eszmél és rezzenve néz fel.
— „Mit akar asszonyom?“ — kérdi fáradt hangon.
— „Eljöttem önhöz, hogy bocsánatot adjon!“ —

Antal összeressen e hang hallatára,
Forró vörhullámzás tolul az agyára.
Ingadozik, szédül s megkap egy faágat,
Mivel érezi, hogy lábain nem állhat.

— És a nő folytatja — mert ön mondta régen:
„Forduljon majd hozzám búban, szenvedésben!“
Önhöz fordulok hát búban, bánatomban,
Ha még szíve értem résztvevőleg dobban.

Tudom: nem érdelek én öntől kegyelmezt,
Nem is jöttem volna, ha nem vón' e gyermek,
De mert e világon immár senkim sincsen:
Önre bízom, Antal, ez egyetlen kincsem!

Nevelje fel nagyra, nevelje fel jónak,
Pompára és kincsre semmit sem adónak
Tanítsa hűségre, tanítsa jóságra,
Ne jusson valahogy az anyja sorsára.

És most Isten önnel! Isten, Isten áldja,
Befoglalom nevé mindennap imámba!
Kérni fogom Istent: „legyen boldog, áldott,
Hogy befogadta ez árva kis virágot!“

Szól Jolánka, aztán megered a könnye,
Szöke kis lányához térdepel a gyöpre.
Öleli, csókolja, majd hogy meg nem fojtja,
Beszéli is, de a sírás el-elfojtja.

gokat a vármegye házipénztárába. Viszont a körorvosok is kötelesek, a törvény és közegészségügyi szabályok szerint, községeiket a legpontosabbn látogatni s úgy a közegészség, mint a közönség érdekeit serényen kiszolgálni. A fizetések és fuvarátalányok kiszolgáltatásának ez az új rendje, ha addig fensőbb helyen is megerősítést nyernek az alapszabályok, életbe lép 1898. jan. 1-én.

Walavszky Gusztáv a Gálszécs és Kozma közt, Bernáth Dezső pedig a Homonna és Or-Ruszká közt létesítendő helyi érdekű vasútra előmunkálati engedélyt kaptak.

Magyarországnak, ugyszintén Magyarországnak és a társországoknak hitelesített címerrajzai, melyek a belügyministertől érkeztek, kiadattak a községek elöljáróságainak, még pedig azért, hogy a címereket mutassák be a képviselőtestületek legközelebb tartandó közgyűlésein.

A magyar katonai iskolák létesítése ügyében a honvédelmi kir. ministertől érkezett leirat, s evvel kapcsolatban a Debreczen szab. Kir. várostól érkezett átirat, hogy t. i. az iskolák létesítése alkalmából a honvédelemügyi kir. miniszterhez üdvözlő intézkedések, fölolvastatván: *Fehérváry Géza* honv. kir. min.-hez üdvözlő fölirat menesztése határozatott.

Dókus Gyula vm. főjegyző előterjesztette az állandó választmány határozatát, melyben javasolja, hogy a 10 szolgabírói járás székhelye a középponttal, vagyis az alispáni hivattal telefon-hálózat útján összekapcsolassék. Evégből, vagyis a vármegyei telefon-hálózat létesítése céljából, a kereskedelemügyi kir. ministertől engedély kértik; minthogy pedig a szóban levő hálózat létesítése cc. 14,000 ftnyi költséggel járna, ennek fedezésére 1%-os pótdadó megszavazása fog kértetni 1898 és 1899. évekre a vármegye decemberi közgyűlésétől.

A belügyi kir. minister értesítette a közönséget, hogy a vármegyei tisztviselők, segéd, kezelő és szolgazemélyzet lakáspénze, a jövő év jan. hó 1-ével kezdve, évnegyedes előleges részletekben fog kiszolgáltatni a vm. házipénztárából, külön-külön nyugtatókra.

A b. ü. kir. minister értesítette továbbá a közönséget, hogy az 1898-ra megszavazott 1/2%-os közmívelődési pótdadót tárgyzó határozatot jóváhagyta.

A kereskedelemügyi kir. minister megnyugtatólag értesítette a közönséget, hogy a m. kir. államvasutak újhelyi javítóműhelyéből csak éppen annyi munkást bocsátottak el, amennyi az ezredéves ünnep elmúltával csökkent vasúti forgalom igényével, mint fölőleg, arányba hozható nem volt. Az a tendenciózan terjesztett híresztelés tehát, mintha a szóban levő műhelybe megszüntetése, illetve a debreczeni műhelybe leendő beolvasztása tervezetnének, légből kapott és így való alappal nem bír.

A század végén Párizsban tartandó 1900. évi világiállítást, melyen Magyarország is hatalmi állásához és közgazdasági erejéhez mérten fogja magát képviseltetni, a közönség hazafias áldozatkészségébe és lelkes támogatásába ajánlja a szakminister.

A Sátoralja-Ujhelyben létesítendő állami elemi iskola és polgári felső-leányiskola ügyében hozott képviselőtestületi határozatokat jóváhagyta s egyszersmind följosította a közgyűlés az alispánt, hogy a most jóváhagyott határozat

tok értelmében készülő szerződést majdan megerősítő záradékkal lássa el a közönség nevében.

Az „Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez” c. havi folyóiratot, melynek most a harmadik évfolyama jelenik, s már eddig is sok becses és érdekes történeti adatot kutatót föl, amiknek a vármegye monográfusa kitünő hasznát veheti, sőt egyes fejezetek úgy, amint az „Adalékok”-ban közöltettek a vármegye magántörténetébe átíthatók, — az 1898-ra is érdemesnek találta a közgyűlés a pártfogásra és elhatározta, hogy 100 (száz) példányra előfizet, egyszersmind megkereste a közg. bizottságot, mint a közmívelődési alapról ügyelő testületet, hogy a 100 pld. „Adalékok” ára fejében 240 ftot a kiadónak utalványozzon, — az alispánt pedig utasította, hogy a vármegye tulajdonát képezendő füzetekből a vármegyei és városi társörvényhatóságokhoz havonként egy-egy példányt pontosan küldessen el, annyival is inkább, mert mint a több helyről beérkezett reklamációkból volt alkalmunk meggyőződni, az „Adalékok” gyűjtésére a társörvényhatóságok nemcsak kiváló gondot fordítanak, de azok formájára és tartalmi beosztására nézve saját történeti nyers anyagjaikat is szándékoznak földolgoztatni és közrebocsátatni majdan megírandó monográfiáik céljára.

Az „Athenaeum” kiadásában megjelenő „Magyar Nemzet Története” c. I—X. kötetes műnek egy példányát, a főszámvevő előterjesztésének mérlegelése után, meg fogja vétetni a közgyűlés. A megvett mű, közhasználatra, a vármegye levelestárában fog elhelyeztetni.

Tekintettel arra, hogy S. A.-Ujhely, előreláthatóan már az 1898. jan. 1-ével, rendezett tanácsú várossá fog átszervezkedni: utasították az árszék elnökét, hogy úgy a városi árszék joghatóságához tartozandó hagyatékok ügyiratainak, mint a gyámpénztárban kezelt hagyatéki tömegeknek akadálytalanul történhet az átadása érdekében már most intézkedjék.

Ujhely város utcáinak közvilágítása, a lámpák elégtelensége, ugyszintén a világításra megjelölt idő korlátoltsága miatt az igényeknek meg nem felelő: a képviselőtestületnek oly irányban hozott, de felelősség folytán a Közgyűlés elé került határozatát, hogy az utcai izzó- és iv-lámpák száma szaporíttassék, a világítás pedig esti szürkülettől hajnalhasadtáig teljesíttessék, jóváhagytták. Utasították azonban a város elöljáróságát, miként a villanyvilágítási részvénytársasággal kötendő újabb jogügyletnél magát szakértővel is képviseltesse. (Tudni kell, ugyanis, hogy a város világítása az eddig volt terjedelemben került évente 2700 ftba — ezután kerülne 4200 ftba, ha nem többé! — Szerk.)

A vármegyei közkórház választmányát felhívták, hogy az új közkórház építésiügyének mibenállásáról tegyen mielőbb megnyugtató jelentést.

Lsöpy Zoltán, most választott szolgabíró, katonai kötelezettségének mint önkéntes eleget teendő, egy évi szabadságot kért és kapott. Hasonlóképpen: Bajusz Andor, Bárczy Agoston és Spillenbergy Barna közg. gyakorlók is. Ellenben Bernáth Aladár vm. V. aljegyző és ifj. Meczer Gyula szolgabíró, egy éves önkéntesi szolgálatainak eleget tévén, f. hó 1-ével ismét visszatértek a vármegye szolgálatába.

K-Helmecz képviselőtestületének 10,000 ftos újabb törlesztéses kölcsön felvétele ügyében hozott határozatát elvben jóváhagytták, — a kölcsön-ügyletből folyó bérleti szerződéstől azonban, minthogy formái hiányokban szenved és a bérlek részéről az egyetemleges kötelezettség biztosítva nincsen, a törvényhatósági jóváhagyást megtagadták.

Az 1897/98. évi közuti költségvetés, az úthálózati kimutatással, térképpel s a kívánt összes szükségleti mellékletekkel kiegészítetvén, megerősítés céljából ismét fölterjesztetett a keresk.-ügyi kir. ministerhez.

Bekecsre és Ondra az illető körjegyzők segédjegyzői állások rendszeresítéseért folyamodtak. További intézkedéssel az alispán bízott meg. — A tolesvai aljegyzői állás ügyében hozott határozattól a vármegyei jóváhagyást megtagadták. — Hoór község képviselőtestületének azt a határozatát, melyben az áll. el. iskola fölépítésének köteleességét a község magára vállalta, — a közgyűlés megerősítette.

Pribék István vm. utmesternek, hogy magát orvosoltathassa, a közuti pénztárból 50 ftnyi segéget szavaztak meg.

Kolbay Gergely tolesvai rk. lelkészt az e.-horvátii körjegyzőség községeibe, — Gecey Lajos o.-liszkai rk. lelkészt Tolcsva nagyközségbe számvizsgáló bizottsági elnökké választotta meg és küldötte ki a közgyűlés.

Az 1886. XXII. t. c. 47 §-a alapján Ballagi Géza dr. s.-pataki lakos bizottsági tagot, olyégből, hogy a rendezett tanácsú várossá szervezkedő Sátoralja-Ujhely nagyközség képviselőtestületének megalakításánál elnököljön, a közgyűlés választási elnökké küldötte ki.

Végezetül törvényhatósági jóváhagyásban

részesültek a következő községi számadások és költségvetések: az or.-petrócezi körjegyzőség 95 évi, az ublyai kj. 95 évi, Homonna, Lelesz, E.-Bénye, B.-Keresztur n.-községek, ugyszintén a göröginyei, a esebinyei, a m.-izségi, a cigándi és a varannai körjegyzőségek 96 évi számadásai, továbbá: S.-Patak, O.-Liszka és B.-Keresztur nagyközségek 97 évi, a trauczonfalusi körjegyzőségnek 96 évi, a legényei, a ezékei, az ujhelyvidéki, a papinai, a bélyi, az agárdi, a velejteji, a rákóczi, az ublyai, a bekecsi, a szentesi, a girinési, az or.-petrócezi és a sztropkai körjegyzőségeknek 97 évi, — végül Homonna, M.-Zombor nagyközségeknek, nemkülönben az udvai, a m.-laborcezi és a v.-esemernyei körjegyzőségeknek 98 évi költségvetései.

Ezek során a közgyűlés szept. 30-án, esteli 6 1/2 órakor az elnöklő alispán elttetésével végződött. A közgyűlés jegyzőkönyvei f. hó 7-én meghitelesítették.

Vármegyei ügyek.

A törvényhatósági utadók befizetése a mult hó folyamán föltűnően kedvező volt. Most több folyt be, mint a mult szeptemberben, 23,247 ft 73 krral, befolyt pedig tőkében és kamatban 38,044 ft 49 kr. A befizetés eredményéhez mérten a járásköi így sorakoznak:

1. Bodrogközi j. befizetése:	8483 ft 17 kr.
2. Szerencsi j. „	7345 ft 09 —
3. Ujhelyi j. „	7141 ft 20 —
4. Nagy-mihályi j. „	5169 ft 11 —
5. Gálszécsi j. „	2550 ft 58 —
6. Varannai j. „	2304 ft 10 —
7. Tokaji j. „	1195 ft 48 —
8. Sztrapkai j. „	750 ft 72 —
9. Szinnai j. „	428 ft 32 —
10. Homonnai j. „	297 ft 80 —
11. Egyéb számlák	2378 ft 92 —
1—11.	38,044 ft 48 kr.

Megjegyzendő, hogy az 1—4. valamint a 8. alatt említett járásban a központból kiküldött tisztviselők szorgalmazták az utadók behajtását. A többi járás és számla a saját jószántából fizetett annyit-mennyit.

A magyar nyelvet és népnevelést Zemplén-vármegyében terjesztő egyesület f. é. október hó 11-én d. u. 2. órakor a vármegye háza kis termében választmányi gyűlést tart.

Kimutatás a Zemplén-vármegyei közkórház 1897. évi szeptember havi betegforgalmáról. 1897. év aug. hóról ápolás alatt maradtak száma: 39; 1897. év szept. 30-ig ujonnan felvettek száma: 44. Apoltak összege: 83. — Ezek közül elbocsátattak gyógyulva: 40; javulva: 5; gyógyulatlan: 1; meghalt: 3. — Összes fogyatéki: 49; — A hó végével ápolás alatt maradtak száma: 34. — Az ezen idő alatt felmerült ápolás-napok száma: 1183. — *Schön Vilmos* dr., főorvos, *Nyomárkay Ödön* dr., orvos.

Állami anyakönyvi statisztika. A sátoralja-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál (1897. októb. 2-ától októb. 9-éig) a) házasságot kötött: 2 pár; b) kihirdetett: 2 egyén; c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 11 esetben; d) elhalálozott: 15 egyén.

Hirek a nagyvilágból.

II. Vilmos német császár *Szögyény-Márich* László osztrák- és magyar nagykövetnek, személyes barátjának, a „fekete sasrend”-et, ami pedig a legnagyobb kitüntetés, adományozta.

Görögországban az új kormány, *Zaimis* miniszterelnökkel az élén, megalakult.

Spanyolországban a *Sagasta*-minisztérium átvette az állami ügyek vezetését.

Új császárság. Korea királya, kinek egyfelől a kínai császár, másfelől a japáni császár a szomszédja, császárrá kiáltotta ki magát. Így Korea is most már császárság.

Hirek az országból.

Hódolat a királynak. Ófelsége névünepén, okt. hó 4-én, a népképviselét résztevett a hálynyilvántások hosszú sorozatában, melylyel a koronás királyt az egész nemzet elárasztotta. Az országgyűlés képviselőházából a „honatyák” diszmagyarban vonultak „Te-Deum”-ra a Mátyás-templomba, azonfelül, pártkülönbség nélkül, hódoló feliratot küldöttek őfelségéhez.

Erzsébet királyasszonyunk őfelsége, előreláthatóan, az egész hónapot Budapesten tölti, sőt, ha a jó idő engedi, a jövő hónap elején is itt marad.

Október hatodika. Az aradi tizenhárom vértanu kivégzésének évfordulóját hagyományosan

Folytatás a II. mellékleten.

Isten veled kincsem . . . Isten veled drágám! . . .
Ne feledd anyádat, édes kis Jolánkám! . . .
Szeresd ezt a bácsit, jobban ahogy engem! . . .
Isten veled, drágám! . . . Isten veled szentem! . . .

Antal meg csak nézte e megható képet,
S bánatos szivében édes enyhet érzett,
Létérdepel ő is a fübe közzéjük
S odafonja karját szorosán köréjük.

És szól: „Hála néked teremő jó Isten!
Nagyobb óhajátom már e földön nincsen!
Meghallgattad az én forró imádságom
S visszaadtad nékem vesztett boldogságom!”

Az asszony csak nézi, nem érti, csak bámul,
Hihetetlen amit hall Antal ajkáról!
Tán csak nem az volna szavai értelme.
Hogy még most is ég az egykori szerelme?

De szól újra Antal: — akar-é, Jolánka,
Eljőnni papnének egy kicsike házba?
Egyszerű a butor s csak négy szoba benne,
De a boldogságnak ez még nagy is lenne.

Feltalálja ottan a mit Pesten nem lelt:
Csöndes boldogságot, hű, szerető embert.
Oh, jőjjön én hozzám szép kis leányával,
Küzdjünk híven együtt az élet bajával!”

Jolánka csak nézi ezt a nemes embert,
Ilyen ajánlatot ő remélni sem mert.
Összekulesolt kézzel feltekint az égbe,
„Egyetlen céloom lesz: boldog legyen élte!”

És meg is tartotta ezt a fogadását.
Oly boldogul élnek: keresni kell mását.
A jó Isten minden áldást halmoz rájuk;
Ha arra visz utad: tekints be hozzájuk!

Krüzseli Erzsike.

kegyelettel ünnepelték meg nemesak a székes fővárosban, de a vidéken is több városban a régi bajtársak és a közönség.

A kis-megyeri emlékszóbor leleplezésének ünnepét I. hó 17-ére tűzte ki a szóbor-felavató bizottság. Az emlékszóbor minket, zemplénieket, is közelről érdekel, mert a kis-megyeri síkságon, az 1809. jun 14-én vívott ugynevezett győri csatában esett el *Barkóczy Antal* báró, a zempléni felkelt nemességnek „százados kapitánya“, ki „a magyar hősök sorát nevelte“ több bajtársával együtt.

Uj titkos tanácsosok. Ófelsége a király *Pallavicini Ede* örgrófnak és *Láng Lajos*nak, a magyar képviselőház alelnökének, a titkos tanácsosi méltóságot adományozta.

Veszprém vármegye közönsége monografiájának megírására 12 ezer forintot szavazott meg.

Az 1898-ban kiállítandó ujoncok száma a magyar korona országaira 56,589 főnyi, ebből 12,500 egyén a honvédség részére szükséges.

Különfélék.

Legfelsőbb adomány. Ófelsége a király kabinetirodája útján és főispánunk előterjesztésére *Sztolarik István* és *Krasznibródi nyug. gk. tanító*nak 15 ftnyi, özv. *Vajda Jánosné* szül. *Paliznó Ilona* ezéki lakosnak szintén 15 ftnyi kegyes adományt küldött.

Október 6-ika! Legyen örökre áldott dicső emlékü — a 13 aradi vértanúnak: *Poltenberg Ernő*, *Török Ignác*, *Lahner György*, *Knežich Károly*, *Nagy-Sándor József*, *Leiningen-Westerburg Károly gróf*, *Aulich Lajos*, *Damjanich János* hős tábornokoknak, kiket bitófán, — és *Kiss Ernő*, *Schweidel József*, *Desseffy Arisztid* és *Lázár Vilmos* tábornokoknak, a nemzeti hőroszoknak, kiket 1849. okt. 6-án golyóval végeztetett ki a durva önkény. Dicső emlékü él szíveinkben, örökké él a nemzet történelmében. „A történelem — ugymond egykoru gyászos jelentésük a 13 vértanúnak — megörökíté a magyar és az összes népek szabadságáért kimult nagyhősök emléket. Lelkeik istenhez szálltak, dicső szellemök le fog harmatozni az unokák unokáira, szent ihlettel töltvén be őket, hogy szükség idején ők is épp ugy lelkesüljenek és karjaikat ép oly hősiessen emeljék föl a haza és a népek szabadságáért, mint egykor a magyar sereg kivégzett hős vezérei. — Legyen örökre áldott dicső emlékü!“ Az új-helyi piaristák tiszteletében e hó 6-án reggel, az 1849-iki gyászos emlékeztető nap évfordulóján, gyászistentiszteletet tartottak, melyen résztvett a tanárkar és a főgimnázium ifjusága. Ezt megelőzően a nemzeti tradíciókat mindig híven ápoló hazafias rend tanárai megismertették az ifjusággal a szabadságharc eme leggyászosabb momentumát, melynek szomorú emlékezte minden magyar szívbe kitörölhetetlenül van beírva. A misét *Kovács Endre* k. r. tanár mondotta.

Kinevezés. A kassai kir. ítélőtábla elnöke *Matterny Gyula* végzett joghallgatót, *Matterny József* polgártársunknak egyik derék fiát, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszékhez díjas joggyakorlóvá nevezte ki. Gratulálunk!

Esküvő. *Farkas Erzsike* kisaszonynak, *Farkas Dezső* ny. árvaszéki úlnök kedves és szeretetreméltó leányának, tegnap d. u. esküdték örök hűséget Ujhelyben *Fekete Árpád* egri törvényszéki aljegyző. — A boldog ifju párnak gratulálunk!

A magyar csemegezőlő diadala. *Mathiasz János* híres csemegezőlő fajtaival ismét dicsőséget szerzett szőlészetünknek a hamburgi kiállításon, hol a nyugat európai és amerikai híres szőlőtermelő államokkal szemben elnyerte a 400 márka értékű állami nagy aranyérmét, a „grand prix“-t. Miután 1894-ben már Szt. Pétervárott is az összes európai bortermelő államokkal szemben versenyezve elnyerte a legmagasabb kitüntetést, vagyis az állami nagy aranyérmét: ezzel bebizonyította, hogy csemegezőlőnk Európában ma páratlanul áll. E győzlemhez gratulálunk *Mathiasz János* igen tisztelt barátunknak, de magunknak is!

A tisztáninenni ref. egyházkerület okt. 5-6 napjain Sárospatakon tartotta meg őszi rendes közgyűlését *Kun Bertalan* püspök és *Vay Béla* br. főgondnok kettős elnöklelte alatt. A gyűlésen egyházi és világi képviselők nagy számmal voltak jelen. Az egyes hivatalnokokra adott szavazatok felbontatván, kitünt, hogy egyházkerületi világi tanácsbíróvá megválasztott: *Dókus Gyula*, világi főjegyzővé *Szalai László* kassai ügyvéd, vil. aljegyzővé *Finkei Ferenc* jogtanár. A gyűlés folyamán a főiskolai igazgató-tanács tagjaivá, a megüresedett 2 helyre megválasztott: *Vadász Pál* esperes és *Csoma József* vil. tanácsbíró. A gyű-

lés sok fontos, egyházi és iskolai érdekü tárgyat elintéztet.

Szüreti multság. A s.-a.-ujhelyi iparosok önk. körének f. hó 2-án rendezett „szüreti multsága“ ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben fényesen sikerült és nagy közönség jelenlétében zajlott le. — A színház erre az alkalomra kiváló izléssel volt feldiszítve; ugyhogymég az is, aki már a multban szemtanuja volt egy-egy ilyen szüreti multságnak, meg volt lepődve, amint a színházba belépett és látta a szebbnél-szebb szörfűrtök, no meg a szép „pásztorleányok“ mosolygását, s azt hihette, hogy valami kis paradicsomba lép. Hát még az, aki ilyet nem látott, az volt csak meglepődve, különösen mikor már a közönség is együtt volt és bevonultak a szebbnél-szebb, esinosabbnál-esinosabb „pásztor-leányok“ párjaikkal, a szintén nagyon jól festett „pásztor-fiúk“-kal, az egyesület elöljáróival, illetve többi szereplőivel élükön: minden szem feléjük fordult. Igazán nem tudtam köztük különbséget tenni. Egyik olyan esinos volt, mint a másik; egyik úgy ügyeskedett, mint a másik (mert hát kit is ne ingerelt volna, hogy szörföt lopjon, mikor csak úgy kináltatta magát és oly szép lányok esipték el a tolvajt.) Bizony kevés volt ott, akit el ne esiptek volna. A „falu 2 pennája“ alig győzte írni a sok delikvensnek a nevét. Közbe-közbe csárdást és körtáncokat jártak és mikor már a szörf csak itt-ott volt látható, a rendezőség „szabad löpést“ engedett. Ejjéltájban bevonultunk a *Friss* étkező-termébe, ahol alig tudtunk helyet kapni. Olyan szép nagy társaság volt ott együtt és mindenki oly vidám volt, hogy az ember úgy érezte magát, mintha egy nagy családban lett volna. Javában kezdtük élvezni a mamák jóvoltából asztalra került pompás peesenyéket és süteményeket (igazán az ember azt se tudta, hogy melyikből egyék és hol, mert itt is, ott is kinálták a kedves mamák, a kedves fiatal asszonyok és szép leányok), másik része a társaságnak a *Friss* kütűnő konyháját és jó boroskáját dícsérte, mikor a nagy családból felemelkedett az egyesületnek érdemes alelnöke, *Werner Miksa*, és igen talpraesett pár szóban éltette névestjét megelőzőleg a legelső magyar embert: a királyt! Szűnni nem akaró éljenzés és taps támadt erre; természetesen a közönség állva hallgatta meg a beszédet. Szónokot számosan üdvözölték; mert bizony meg voltunk lepődve, mikor ilyen nem várt és alkalomszerű és mindnyájunk leghőbb érzelmeit tolmácsoló beszédet mondott. — Mulattunk volna még bent tovább is, de *Dandás Aladár* fülbemászó zenéje szölitött be a táncterembe. Az első négyest 46 pár táncolta. A rendezőségnek minden egyes tagja példásan töltötte be hivatását. A közönség pompásan mulatott virradtig és akik ott voltak, nem is fogják elfelejteni egyhamar ezt a multságot. En sem!

Lelkészi beigtatás. *Girincseről* írják lapunknak: Folyó évi szeptember 28-án szép ünnepelés volt *Girincs* községben: ft. *Hankó Gyula* rk. lelkész beerősítése lelkészi hivatalába. A beigtatás szertartásos formája a templomban kezdődött, midőn a püspök megbizottja, a kerületi esperes, átnyújtotta ünnepeltünknek a lelkészi hatalom jelvényeit, az evangéliomos könyvet és a templom kulcsait. Majd az ünnepelt ifju lelkész saját hiveihez intézett alkalmi beszédében emelkedett lélekkel, mindenkit megnyerő módon szólott arról, hogy ő hiveitől békét, szeretet, hitbuzgóságot és engedelmességet kíván. — Mibe után gazdagon terített asztal várta a környékről szép számmal összesereglett lelkészi és világi férfiakból álló baráti kört. Megkezdődtek a pohárköszöntések: Az ünneplő ifju lelkész *Bubics Zsigmond* dr. püspök öngyméltóságáért, majd az egyház pátrónusáért emelve poharat, mondott tudományos szép készütséggel üdvözlő beszédet. Utána mindjárt a község ékeszőlő jegyzője, *Marikovszky Bertalan* a községi elöljáróság és a nép nevében üdvözölte a szeretet tisztelet lelkészét. Ott láttuk, barátságos és szeretettel körülvéve, az érdemekben megőszült két református lelkész is, kik mindketten gazdag tartalom pohárköszöntőkkel üdvözölték a köztiszteltetelmű *Hankó Gyula* rk. lelkészét. — Szép volt látni az ünnepi gyülekezetet, mely felekezeti különbség nélkül a béke és a szeretet olajjával fűzte össze a társaság tagjait. r. l.

Időjárás. Szerencséről írják: Már hat nap óta folyton örömszerű szél dul városunk és környéke fölött.*) annyira, hogy fákat szakít ki tövöstül, kerítéseket tép le. Az időjárás pedig oly hidegre változott, hogy az utcán csak téli-kabátban járhat az ember, a szobában pedig mindenki örömmel karolja át a meleget árasztó kályhát. Valjon mi lesz a szegény népből, ki a drága elemi szer mellett már most futeni kénytelen?!

A szüret bizony-bizony vékony lesz az idén. Tokajból írják nekünk: A permetezetlen szőlő be nem érett, a jó munkában levőt is

*) Épp így nálunk is.

megdézsmálta a jég, a peronoszpóra. A kedvezőtlen idő korai szüretre kényszeríti a gazdákat. Ez az oka talán, hogy nincs az idén se „bő szüret“, se jó kupec.

A vörheny ragadós betegség Ujhelyben már járványszerűen uralkodik s még mindig nem szűnik, mert az elmúlt héten is több megbetegedés esete fordult elő.

A sárospataki ref. főiskolában a növendékek száma az 1897/98-ik iskolai évben a következő: I. osztály: *A. osztály: 55, B. osztály: 55*, II. osztály: 73, III. osztály: 70, IV. osztály: 70, V. osztály: 65, VI. osztály: 55, VII. osztály: 40, VIII. osztály: 35, összesen 518. Az első parallel-osztályt most nyitotta meg először az intézet elöljárósága, egyelőre ideiglenes tanerővel s mint látszik, bőven megtelt növendékekkel; jövőre azonban rendszeríteni fogják s fokozatosan a többi osztályokban is megnyitják az egyközü tanfolyamot. Így a sárospataki ref. főgimnázium pár év alatt a vidék legnépesebb tanintézetei közé fog emelkedni. — Az akadémiai hallgatók létszáma: teologus 44, joghallgató 65.

Az elmúlt nyár áldásairól írják nekünk a Sajó-Tisza közéről a következő értesítést: Az őszi termények búza, rozs, 1100□öles holdanként 5—6, az árpa 4, a kukorica 6—8 magot, a bab, krumpli, tök, répa középtermést adott; széna, sarju bőséggel és jóminőségű termett. A legelő egész nyáron át kütűnő; a lapályos rétföldeken termelni szándékolt bukkönyt- és zabterményeket a nyári árvizek teljesen megsemmisítették. r. l.

Lopás. *Pandi Ferenc* né napszamos asszony *Berecki-utcai* lakásából, az elmúlt héten, amikor csak négy éves kis lánya volt otthon, egy asszony minden ruhaneműt összeszedve el-tűnt. Amde nem sokáig élvezhette bűnös tettének gyümölcsét, mert egy rendőr másnap délelőtt a tolvajt özv. *Rajtek Györgyné*, szül. *Andriczó Anna* ungvári illetőségű esvargónő személyében a vasuti gyártelep környékén elfogta. Átadták a bíróságnak.

Hulla-csonkító. Borzalmas eset történt a minap *Tolesván*. Egy odaváló paraszt ember elhalt felesége hulláján beretvájával undok csonkítást vitt véghez. Szörnyű tette azonban napfényre jövén, a csendőrség a bestiát följelentette.

Kongresszusi képviselő. A homonnai görög szertartású katolikus választókerületben *Ruby József* esperesi nyug. gimnáziumi tanárt választották meg 1964 szavazattal kongresszusi képviselőnek *Szmligovics Szilárd* ügyvéd 729, *Homicskó Pál* ügyvéd 102 és *Kováliczky Elek* dr. 17 szavazatával szemben. A választókerület a homonnai, hosztoviezai, mezőlaborezi, sztrokai, lomnai és a varannai esperesi kerületekhez tartozó parókiákból állott. r. l.

Véres bucsu. Október hó 3-án a róm. kat. hívők bucsura jöttek össze a lasztócezi templomba. A szilvási-ujfalusi lelkész éppen csak hogy megkezdte a nap jelentőségét hirdető egyházi beszédet, valaki a hívők közül elkiáltja: *tűz van!* Lett erre tolongás, ember ember hátán jött ki a templomból. A nép a csendőroket kezdte figyelni, a kik, hogy tekintélyüknek nagyobb súlyt tulajdonítsanak, szuronyt szegezve iparkodtak rendre utasítani egy obsitos katonát, aki ellen-szegüléseért talán életével lakol. A véres dráma így történt: Négy cigány testvér lakik a faluban. Egyik közülök október elején jött vissza a katonaságtól, onnan hozott sapkában testvéreivel együtt az ájtatos hívőkkel ő is az Istenháza igyekezett. A csendőroket éber szeme, a kik a templomajtóval szemben lévő mézeskalácsos sátor alatt őrködtek a rend felett, észre vette a cigánybaka fején a katonasapkát és kérdőre vonták, hogy mer katonai jelvénynyel ellátott sipkát viselni? A szegény cigány ex-katona hasztalanul hivatkozott arra, hogy ő csak most került ki a katonaságból s egy pár nap mulva megint vissza szándékozik menni ezredéhez, mert ő ezreddobos és tizedesi rangban tovább fogja szolgálni a hazát. Hiába hivatkozott arra is, hogy tudja a törvényt, ő neki 14 napig szabad viselni a katonasapkát, mindez igazolások dacára a csendőroket szuronyt szegezve a védtelen katonára vetették magukat s nagy teketóriával bekisérni iparkodtak. — Az obsitos baka, hogy reá szuronyt szegeztek, ijedtében megragadta a csendőr szuronyát, de szerencsétlenségére, mert abban a pillanatban a másik csendőr oldalába döfte szuronyát. Halálsápadtan vánszorgott tovább a katona, utána a sok nép, nem törődve az istentisztelettel, mindenki csak a csendőrokre szegezte tekintetét. A csendőroket most a népre fordították figyelmüket, felszólitván, hogy oszoljanak szét, mert különben löni fognak. Ez hatott, a nép szép csendben elvonult. A három cigány jajveszékelve fogta körül halállal vívódó negyedik testvérüket, a kit a község házához szállítottak. A vizsgálat lesz hivatta kideríteni, ki a bűnös. A közhangulat a

katonai pártján van, mert a csendőr a csendnek és a rendnek öre, — istentisztelet alatt ne bolygassa meg a csendet, még egy katonasapka miatt sem!

Tűz. Kozmáról írják lapunknak: A falu végén levő, mintegy 300 szeker szalma, amely a község lakói és a tanító tulajdonát képezte, f. hó 5-én, éjfél után 2 órakor, ismeretlen okból kigyulladt és porig égett. A nagy szélvihar miatt oltani lehetetlen volt. A szalma, kivéve a tanító részét, biztosítva volt. A kár 1000 ft.

A gyermekbetegségek keletkezésének meggátolhatása abban rejlik, hogy a gyermek oly edzett és erős ellenálló képességet kifejtsen szervezetével bírjon, mely a baj csiráját fejlődni nem engedi. Különféle ezt célzó gyógy-szerkészítmények vannak forgalomban, de általánosan tudott dolog, hogy csak egyetlen szer létezik, mely a hozzá fűzött várokozásnak minden tekintetben megfétel, s e szer a csukamájolaj. A gyermekek a közönséges csukamájolaj bevitelétől undorodnak, s ezért nagyon házagpótló a *Zoltán-féle* csukamájolaj, melynek sem íze, sem kellemetlen szaga nincs s gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Főraktára: *Widder Gyula* gyógyszerárban S.-A.-Ujhely, hol üvegeként 1 forintért kapható.

Beiratások Az építő iparosok téli tanfolyama a budapesti m. kir. állami ipariszkolában (Budapest, VIII. ker. népszínház utca 8. sz.) ebben az iskolai évben is november 2-án nyílik meg. A beiratás október 15-étől október 30-ig tart. Vidékiek levélben is jelentkezhetnek.

Időjósolat október 10-ére. Hűvös, jelentékeny csapadék nélkül, hőemelkedés.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 forint 35 krajcárig méterenként — japáni, kínai, s. a. t. a. legújabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 45 krtól 14 ft 65 kr. méterenként sima, csikós, kockázott, mintázott damaszolt s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a. t.) a megrendelt árukat, postabér és vámentesen, házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultalval küldenek **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) selyemgyárában Zürichben. Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

Onida, a hírneves angol író, florenzei magányában egy új regényt irt, mely bombaként pattant az angol előkelő társadalomba, annak pénzsomj okozta modern elfajulását maró guynnyal és keserű megvetéssel ostorozva. A magyar olvasóközönség nagy és igaz eláradatot fog e regényből meríteni s hálával fog adózni az Athenaeumnak, mely azt az Athenaeum Olvasótárában olvasó áron kiadta, mert soha még író társadalmunk koreskinővéseinek ilyen kézzelfoghatóan kidomborodó képét nem adta, mint Onida „A Massarene család” című szenzációs regényében, mely rikító színekben festi a moderna társadalom táncát az aranyborjú körül, a pénznek ama mindenható hatalmát, mely előtt mindenki meghódol és amely glóriát szó annak a feje köré, aki bírja akármi ocsmány módon szerzte is legyen, a lelki nemesség az az egyetlen született arisztokrácia, mely minden társadalmi különbséget áthidalva szoros rokonságba fűzi össze a fenkőlt gondolkodású, kiváló jellemű embereket. A könyv Cserhalmi Irén fordításában jelent meg az Athenaeum Olvasótárában. Ára három kötetbe kötve 1 ft 50 kr.

Magyar Kritika. E cím alatt havonként kétszer megjelenő kritikai folyóirat indult meg *Benedek Elek* szerkesztésében. Ő, és mellette egy szerkesztő bizottság adja ki a folyóiratot, mely a tudomány és irodalom minden ágát felélelő kritikai közleményeket tartalmaz. Manapság, midőn a könyvek ugyszólván minden kritikai ellenőrzés nélkül jelennek meg, nagy szükség van egy komoly kritikai újságra, s a Magyar Kritika, első számából ítéltve, annak az újságnak látszik, melyre régóta vár író és közönség. Az első számban magvas kritikákat olvasunk történeti, jogi, orvostudományi, nyelvészeti, néprajzi stb. művekről, s több szépirodalmi munkáról. *Benedek Elek* szép, komoly hangú bevezetője után vagy harminc könyvről van nagyobb-kisebb bírálat. A Magyar Kritika előfizetése egész évre 5 ft, félévre 2 ft 50 kr. Kiadóhivatal: Budapest, Wessselényi-utca, 31.

Olcsó könyvtár, szerkesztő Gyulai Pál, kiadja a Franklin-Társulat A népszerű vállalatnak ismét hat kötete (376—381) hagyta el a sajtót, a következő eredeti és fordított művek: *Pry Pál megházasodott.* A nagy konyeles bohózatos történetét bizonyára sokan megnevetették már. Egy-egy mondása szinte szálló igévé is lett. Most Mathews egy pompás bohózatban megírta *Pry Pál* megházasodását. Persze hogy ez is tele van kacagató helyzetekkel, ötletes vidámságokkal. A darabot annak idején a Vigszínház is előadta és nagy sikere volt. Olvasva, vagy műkedvelők színpadán előadva sem téveszti el hatását. Mihályi József fordította magyarra. Ára 20 kr. — *A magyarság az Arpádok korában.* Ily címen Láncey Gyula egyetemi tanár egy tartalmas és felettébb értékes tanulmányt irt Árpádok iri miveltésünkről. Láncey tanulmánya, minden mivel magyar embernek kedvelt olvasmánya lesz, 20 kr-ért kapható. — *Thakeray magyarul.* Az angol regényírók egyik legkiválóbbjának, Thakeray hírneves regényét Esmond Henrikét közli az Olcsó Könyvtár legújabb két kötete. Anna királynő ezredesének önéletrajza ez, amint az író elkeresztelte, hogy könyvének közvetlenségét emelje. Hatalmas erővel, őseredeti humorral megrajzolt korszak, egyike az angol regényirodalom legerősebb alkotásainak. A magyar fordítást hozzá értő Szász Károly és Szász Béla együttesen végezték. A terjedelmes két kötet ára 1 ft 20 kr. — *Johnson Samuel.* A legnagyobb esszéistának, Macaulaynek, a tanulmányai közül való az Olcsó Könyvtárnak ez új füzet. A gyönyörű tanulmányt Aszalay Gyula jól fordította le. Ára 10 kr. — *Madár-tárlatból.* Szász Károlynak, irodalmunk e régi jeles munkásának kisebb irodalmi tanulmányait adta ki ily cí-

zen az Olcsó Könyvtár. Pillanynyal odavetett képek, melyekben egy-egy mélyesges eszme tükröződik. A tartalmas és olvasmányainkat kitünően szolgáló könyvecské ára 20 kr. —

A nemzeti kérdés Magyarországon Az Atheneum r. tár saság kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tíz kötetes nagy munka (millióm kiadás) kilencedik kötetének folytatásaként megjelent a 127. és 128. sz. füzet. Ebben Ballagi Géza dr. „A nemzeti államalkotás” (1815—1848.) történetével az 1839—40-iki országgyűlés pártalakulásának, nevezetesen a liberális párt létrejöttének ismertetése mellett különösen bőven foglalkozik a magyarországi nemzeti kérdésekkel. Ezekhez a füzetekhez is erre a korra vonatkozó igen érdekes szövegek és műmelléklet van csatolva. Így „Jelenet az 1838-iki árvíziből”, „Deák Ferenc betérjeszté a büntető törvénykönyvről szóló javaslatot.” Peszty Árpád falfestménye a törvényszéki palotában stb. Egyes füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

A Szalay Baróti féle „Magyar Nemzet története” egyre halad (Wodianer F. és fia kiadásában Budapestben) A most szétküldött hetvenedik füzettel a nagy díszmunka már negyedik kötetének majdnem felét érte el. Benne tárgyalatik folytatólágon Mária Terézia uralkodása s különösen a nagy Frigyesrel viselt örökös háborúk egész láncolata, ugy azonban, hogy a váltakozó szerencsésü hájárakot leírása közzé ügyes elrendezésben bele van fűzve a monarchia kül- és bel politikájának a beható is mertetése, szakadatlan vonatkozásokkal Magyarországra, melynek az időben egy tekintetben döntő szerepe volt a nagy királyné s dinasztiaja sorsának eldőlésében. Az illusztrációk az akkori szer-pívióket mutatják be nagy számmal, a külön műmelléklet pedig a gyermek József főherceget ábrázolja magyar díszben, lovon ülve s magyar kísérettől körülvéve. A szövegben elhelyezett képek a következők: Battyhányi Károly gróf tábornok, Huszár főtsz, Eszterházy József gróf, Mária Terézia királynő arcképe, Kaunitz Vencel, Erzsébet cárnó, Károly főherceg, Battyhányi Lajos gróf nádor, Bartenstein János Kristóf báró, Frigyes porosz király idős korában, Daun Lipót gróf tábornok, Mária Terézia rend, Nádasdy Ferenc gróf idős korában. Egy-egy füzet ára: 30 kr. Kapható Lövy Adolf könyvkereskedőnél Ujhelyben.

„Az 1848—49-iki Magyar Szabadságharc története” című nagy munkából most jelent meg a 90-ik füzet, melyben Graza György Battyhányi Lajos gróf és az aradi vértanúk szivrendítő drámáját mondja el több új adat felhasználásával. A füzet egykorú képei ezek: Kufstein vára. Az október 6-iki vértanúk első gyászjelentése, Lefürészelt darabok az aradi vértanúk bitófájából, Uthyka Antal, az aradi vértanúk főporkolójja, az agyonlövötés helye az aradi vársáncban, Sujánszky Euszták, az aradi vértanúk gyóntatója, Az aradi vesztőhely régi megjelölése, Az aradi vesztőhely mostani megjelölése, Kiss Ernő, Schweidel, Dessewffy és Lázár Vilmos agyonlövötése 1849 október 6-án. — A nagyszabású munka, mint látjuk, immár befejezéséhez közeledik. A kivágások után még csak egy rövid fejezet az emigrációról: s kész leendő hatalmas négy kötet. Megrendeléseket az egész munkára, ugyszintén az egyes füzetekre elfogad a kiadóeg: Lampel Róbert (Wodianer F. és fia) cs. és kir. udv. könyvkereskedése Budapest, Andrássy út 21. sz.

A „Vasárnap Újság” október 3-iki száma 25 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: „A román királyi pár” (Erzsébet román királyné és Károly román király arcképeivel, és képekkel Erzsébet román királyné írószobájából és festőműterméből) — „Carmen Sylva (Erzsébet román királyné) költeményeiből.” Fordították Lampérth Géza és Luby Sándor. — „Árpád hős magzatja.” A csepeli Árpád-szobor leleplezéséről. Költemény, írta és előadta Bartók Lajos — Regényvár: „Vesztett boldogság.” Verses regény. Irta Erdélyi Zoltán. Az Akadémia részéről a Nádasdy-féle 100 aranyos díjjal jutalmazott pályamű (Neogrady Antal rajzaival.) — „Dardentor Clovis” Verne Gyula regénye (a francia kiadás eredeti illusztrációival) — „A német császár Budapestet” (R Hirsch Nelliének az operaházi díszelőadásról készített rajzaival). — „Képek Baranyából” („A fejedelmek vadászatainak színhelyéről.) Baksay Sándortól (képekkel). — „Lóversenyek régente.” — „Sterneck tengeri nagy ötvenéves jubileuma” (arcképpel és képpel). — „A Re d'Italia” olasz páncélos hajó elsüllyesztése a lisszai csatában” — „A román király pár Budapestben” (a fogadtatás ünnepségéről fölvetett eredeti képekkel). — Irodalom és művészet, Közintőzetek és egyesületek, Sakkjáték, képtalány, Egyvelg. stb. rendes heti rovatok. „A Vasárnap Újság” előfizetése negyedévre 2 ft, a „Politikai Újdonságok”-kal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV., egyetem-u. 4. sz.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft 20 kr. —

Egyesületi élet.

A s.-a.-ujhelyi iparosok önk. egyesülete öfelsége koronás királyunknak ama magasztos ténye és névünnepe alkalmából a következő szövegű táviratot küldte: „*Kabinetiroda — Budapest. Az egész magyar nemzet előtt a legnagyobb becsesél bíró névnap alkalmából szerencsekívánat mellett a legmélyebb hódolattal járul Felsőged magas színe elé: A s.-a.-ujhelyi iparosok önk. egyesülete.*” Btt

A s.-a.-ujhelyi iparosok önképző egyesülete folyó hó 2-án megtartott „születi mulatság”-ának számadás-eredménye a következő:

Bevétel	232 ft 19 kr.
Kiadás	118 ft 51 kr.
Tiszta jövedelem	113 ft 68 kr.

amely összegből a *vajdicskai* tűzkárosultaknak a „Zemplén” kiadóhivatala utján 15 ftot juttattunk.

Felülfizettek: Mailáth József gróf ömöltősága 3 ft. — Lukacsy József 2 ft 50 kr. — Ehlert Gyula 2 ft. — Armágyi János, Boek Imre, Hericz Sándor, Klein Jakab dr., Kötits István, Kucoly János, Lénárd Imre, Petneházy Sándor, Réz Béla, Schwartz Ignác kávé és Smitkó J. Jenő 1—1 fittal. — Szédlák Gyula 60 krral. — Főző József, Glück Jakabné, Hirsch György, Jakubcsó József, Jászay Antal, Kriszt István,

Majszura Jenő, Pekáry Lajos és Szabó József 50—50 krral.

Fogadják a nemesszívű felülfizetők, valamint a születi mulatság érdekében közreműködni szíves volt „pásztorleányok” és „pásztorfiúk,” — úgyszintén az összes szereplők kifejtett tevékenységükért az egyesületnek hálás köszönetét.

S.-A.-Ujhely, 1897. október 5.

Ádám Antal, Török Antal, Hericz Sándor.
e. I. jegyző. e. főpénztáros. e. elnök.

Elősmervény.

15 ft, szóval tizenöt o. é. ftról, amelyeket a vajdicskai tűzkárosultak részére a s.-a.-ujhelyi iparosok önképző körének elnökségétől a „Zemplén” kiadóhivatala utján köszönettel felvettem. Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1897-ik évi október hó 8-án.

Matolai Etele,
alispán.

A s.-a.-ujhelyi kerületi betegsegélyző pénztár ma délután 3 órakor saját egyesületi helyiségében gyűlést tart, mely alkalommal a folyó ügyek fognak tárgyalás alá kerülni.

Az eperjesi torna- és vívőegyesület, mint annak idején előre jelentettük, f. évi szept. 26-án, a kassai országon országos kerékpárversenyt rendezett. A verseny eredménye bizonyára érdekelni fogja a zempléni kerékpározókat is, imő a következő: *I. főverseny* (50 kilométer) indult 10 nevező közül 7. — 1. Katzer Ödön („Hunnia” Bpest) 1 óra 34 első perc., 2. Se-linka Artur („Hunnia” Bpest) 1 ó. 34 e., 1 m. perc. 3. Winter Ferenc (Kassai K. Egyesület) 1 ó. 45 e., 30 m. perc. 4. Hajts Kornél (Kassai K. E.) 1. 46 e., 15 m. perc. — *II. Egyesületi kezdők versenye.* (4 klm.) 1. Dienes Gyula 7 e. perc. 2. Connerth János 7 e., 5 m. perc. 3. Dahlström Károly 7 e., 10 m. perc. 4. Raab János 7 e., 15 m. perc. — *III. Széniorok versenye* (8 klm.) 1. Dahlström Károly (E. T. és V. E.) 14 e., 55 m. perc. 2. Pfann Ferenc (K. K. E.) 15 e. 15 m. perc. 3. Mitrolik István (E. T. és V. E.) 15 e. 25 m. perc. 4. Dány Béla (Kassai K. E.) 15 e., 28 m. perc. — *IV. Vlgasz verseny* (8 klm. nyílt). 1. Reutelhauser Mátyás 12 e., 35 m. perc. 2. Dukupil István 14. e. 30 másod perc.

Eperjesen, 1897. évi okt. hó 2-án.

Dresdner,
titkár.

CSARNOK.

A karsci kuruc diófa.*

Egy regét mondok el a karsci kuruc diófáról, melyet még mint kis gyermek hallottam valakitől.

Van *Karcsa* falu határában egy domb: nagy tavak fogják körül úgy, hogy csak ügy-gyel-bajjal közelíthető meg mai napság is. A kuruc világban, amikor az egész Bodroglöz egy itt felelt tenger-fenek volt, egy ilyen tavakkal körül fogott domb igen alkalmas lehetett menekülésre az ellenség elől.

Ezen a dombon egész az 50-es évek végéig egy diófa állott. Ehez fűződik az én regém.

Karcsa a Rákóczi idejében a labancok pártjához tartozott. Volt oka tehát, hogy midőn egykor egy csapat kuruc beütése fenyegette őket, az egész község kerekelt oldjon. Menekült aki tudott, ki erre, ki arra. A kurucok pedig üresen találva a falut, mit tehettek egyebet: keresésére indultak a megfutamodtaknak. Nagy a határ: a kurucok tehát több irányba mentek a karsci labancok keresésére.

Egy ily néhány főből álló portyázó csapat a fenti domb alá bukkant. Figyelni kezdtek: semmi nesz, semmi emberi hang.

De ime! A dombot védő tavakban káka és nád legázolva. E körülmény a menekülő friss nyomát mutatta. Nosza 4—5 elszánt, bátor vitéz gázolni kezdett a domb felé. Jól felfegyverezett vakmerő emberek voltak, nem igen hányták-vetették meg az eshetőségeket, hogy t. i. a szigeten sokan is elrejtőzhettek s a batorság vezéres kimeneteli lehet, kivált midőn a más irányba távozott bajtársak segítségükre sem igen jöhetnek.

„S úgy is történt.

A gázlás zajára a menekültek figyelni kezdtek. Ime látták: kurucok közelednek feljük. Miért jönnének másért, ha nem ellenséges szándékból. Sebtyben kaszákra, kapákra! És nagy csendben felfegyverkezve már ott várták hadi-állásban az átkelő kurucokat.

Ezek a partra kilépve: elrémülve látták a retentő helyzetet. De nem azért voltak kurucok, hogy megfussanak. Szembe mentek a tulerővel,

* Mutatvány a „Zemplén” 1898-iki naptárából. Szerk.

a biztos a kis es Na És a p követke részben hogy az iszonyu meg ké szokás M midőn zendő is egye bében, gadtak. felébred karesi Jő Es vitézne ama tre nek: le D A tartott labanc lóját se szelide sem az nem h a dom lenetek E szette ott rajz szer esa nő nő uja k nagyob sziget S B M kuruc D dok kö történe E tyolt a A nult v kuruc ásatá taláta pokat, B mit fo H befoly szitk élvezh ha m mond tésérő kell t ki ke viz u gákbó barna tatni tisztá vel a hagy bocsá löget a mu dóna szitju must saját pedig vona hogy alapo hord nek vizez tend löle. hord esetr csak kész

a biztos hallal. S kétséget sem szenved, hogy a kis csapat itt lelte halálát.

Nagy volt a győző karesi labancok öröme. És a párolgó hullák felett állva kimondták a következő határozatot. Eltemetessenek e vitézek, részben becsületből, részben óvatosságból: ne-hogy az ide tévedő kurucok ezért rajtuk még iszonyu bosszút álljanak; de mielőtt elföldelnék, meg kell őket motozni; a hadizsákmány ősi szokás szerint felosztandó.

Mily nagy volt azonban lehangoltságuk, midőn az összes zsebekben semmi néven nevezendő értékes tárgy nem találtatott. Mindössze is egyetlen diót leltek csak az egyik vitéz zsebében, amit a labancok hangos kacagással fogadtak.

— Temessük el vele. Legyen mit ennie, ha felébred a másvilágon, — indítványozta az egyik karesi magyar.

Jókedvű helyeslés zugott fel az indítványra. És midőn a hullák eltakarítottak, az egyik vitéznek megadatott az a kiváló szerenese, hogy ama trombita szóra, midőn a halottak felébrednek: lesz mivel első éhségét lecsalipantania.

De sajnos, nem úgy történt.

A kuruc hadiszerenese csak kevés ideig tartott már. Békésebb idők következtek. A karesi labancnak nem kellett futnia a kuruc elől. Sarlóját sem az ellenség nyakára fente többé, de szelidebb napok érlelte gabonájára. A tavakat sem azért kereste fel, hogy ott elrejtőzzék, hanem hogy messen kákát, kosárnak való fűzet s a domb sem szomorú történetek, hanem vig jelenetek színhelye lett.

Es a karesi volt labanc, amint ott met-szette a fűzet a domboldalon s lelkeben még ott rajzolt az elmúlt idők zivataros képe: egy-szer csak egy kicsiny diófát pillant meg, amint nő nő háborítatlanul az avarban. Más években újra kimegy, a diófa ismét csak nő, megint nagyobb. Ki ültette? Ki ültetne diófát a senki szigetén?

Senki! Annak a kurucnak a diójából nőtt ki. És a fát elnevezék *kuruc diófának*.

Más kor jön, új emberek és a rege a kuruc diófáról száll szájról-szájra, utódról-utódrára. De azért ki hitte volna a legközelebbi utó-dok közül, hogy a kuruc diófa regéje a való történet talajába fogódzott?

Egy természeti tűnemény rántotta le a fá-tyolt a kuruc diófa regéjéről.

Az 50-es évek végén egy óriás vihar vo-nult végig Karesa vidékén. Kidöntötte a nagy kuruc diófát is. Valaki aztán kíváncsiságból fel-ásatta a gyökereit és ime! emberi csontvázat találtak alatta.

Aki nem hiszi, forgassa át az akkori la-pokat, melyek ez eseményről hírt adtak.

A rege tehát nem volt légből kapott.

Elszomorító benne csak az, hogy most már mit fog enni az a kuruc az első felébredéskor?

PÉTER MIHÁLY.

Közgazdaság.

Hordóknak előkészítése z szüretre.

Tudvalevő dolog, hogy a hordó igen nagy befolyással van a bor minőségére s ha nem készítik kellően elő, a legjobb minőségű bort is élvezhetetlenné teszi. Nem lesz tehát felesleges, ha most a szüret közeledtekor egyet-mást el-monulunk a hordóknak miként leendő előkészítéséről.

Az új hordót használat előtt borképesse kell tenni, ebből a célból forró vízzel többször ki kell öblíteni, vagy pedig kigőzölni. A forró víz ugyanis behatol a hordó likacsiba s a don-gákból az idegen anyagokat eltávolítja, fekete-barna színt adván a víznek. Addig kell foly-tatni a kiforrázást, míg a kiömlő víz ismét tiszta színűvé nem válik. Ennek bekövetkezté-vel a hordót egészen megtöltjük vízzel s így hagyjuk állani 6—8 napig, mikor is a víz le-boesátása után egynehány liter forró borral öb-lögetjük ki s most már nyugodtan önthetjük bele a mustot. Ezen eljárásnál még jobb az új hor-dónak ismételt erős kigőzölése. Bármiként ké-szítjük is elő azonban az új hordót, abba csak mustot célszerű önteni; az idősebb fehér bor sajátságos mellék ízt kap benne, a vörös bor pedig meghalványodik.

Idősebb vagy használt hordók kezelésére vonatkozóan mindenekelőtt az jegyzendő meg, hogy mihelyt valamely hordó kiürül, az azonnal alapos tisztogatás alá veendő, vízzel kiöblítendő, hordókefével kisurolandó, hogy a seprő részek-nek nyoma is eltávolíttassék; az ilyen hordó vízzel ismételtlen is kimosatván, szájjára fekte-tendő, hogy az utolsó csep viz is lefolylyon be-lőle. Ezután kikénezendő és beaknázandó. Ha a hordó sokáig áll üresen, használat előtt minden esetre forró vízzel kimosandó.

Vörös boros hordókat fehérbor eltartására csak az esetben lehet használni, ha kellőleg elő-készítetnek. Ebből a célból 20 gram klórmentes

teszünk a hordóba, mire 10 gram tömény kénsav 50 gram vízzel keverve az akonán át a hordóba öntetik, az akona pedig jól lezáratik. Az ennek folytán kifejlődő klórgáz 12 óra alatt tökéle-tesen megsemmisíti a vörös festő-anyagot, mire a hordót ismételtlen kiforrázva, fehér borok eltar-tására is használhatjuk.

Ha a hordó penészes, úgy először is a pe-nész kaparandó le róla; ha a penész alatt a fa fekete, addig folytatandó az eljárás, míg a fának színe egészen tiszta nem lesz. Persze, ha belül fogta meg a hordót a penész, akkor az egészen széjjel szedendő. Ha azonban a fa még nincsen megtámadva, akkor a lugkó 10 liter forró vízben feloldandó s a hordó ezzel forrázandó ki, mire forró és hideg vízzel ismételtlen kiöblítendő.

Ecetes, megsavanyodott hordóba annyi kén-t égetünk el, amennyi abban elégni képes. Ezt a kénezést két hetenként 3—4-szer ismétljük s ha a kén nem akar jól égni a hordónak mind-két nyílását felnyitjuk, hogy a levegő át meg át járja. Használat előtt az ilyen erősen kéne-zett hordók ismételtlen jól kiforrázandók. —y.

"The Gresham" életbiztosító-társaság Londonban. E társulat 48. évi jelentése, mely az 1896. év december 31-én befejezett üzletéről szól és a részvényesek 1897. évi április 27-én tartott rendes közgyűlése elé terjesztett, rendelkezésükre állván, következő főpontjait közöljük. Az 1896. évben 8654 kötvény 80.577.950 korona tőkeösszege lett kiállítva. A díjbevételek, le- vonva a viszbiztosításért fizetett összeget, korona 22,823,521.56 fillérre ruhtak, mely összegben a korona 3,444,222.19 fillért tevő első évi díjak bennfoglaltatnak. A kamatszámra mérlege a le-folyt üzleti évben korona 4,560,665.21 fillért tett ki és a társaság jövedelmét a díjbevételekkel együtt korona 27,384,186.77 fillérre emelte. A társaság az elmúlt évben korona 10,164,913.02 fillért utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Le-járt kiházasítási és vegyes biztosításokra korona 2,522,808.96 fillért, visszavásárlásokra 1,349,912.19 fillért fizetett ki a társaság az elmúlt évben. A biztosítási és járadékalapok a lefolyt üzleti évben korona 10,249,031.56 fillérrel gyara-podtak. Az aktívák főösszege 1896. december 31-én korona 157,805,340.21 fillérre ruhtak Tőke-befektetések: korona 490,778.86 fillér angol és irországi állami papirokban, korona 389,524.90 fillér indiai és gyarmati kormányok értékeiben, korona 29,169,911.15 fillér idegen államok érték-papirjaiban, korona 7,810,090.21 fillér vasuti rész-vények, elsőbbségek és garantáltak, korona 60,417,658.13 fillér vasuti és egyéb kölesönköt-vényekben, korona 17,411,131.36 fillér a társaság ingatlanaiiban (ezek között vannak a társaság budapesti és bécsi háza), korona 8,378,138.12 fillér jelzálogokban és korona 33,738,107.48 fillér különböző értékekben. A társaság ujabban a jelzálogkölesön biztosítást is felvette működése körébe.

Sátoralja-Ujhelyi piac. 1897. október 8.

	I. o.	II. o.		I. o.	II. o.
	ft	kr	ft	kr	ft
16 gr. zsemlye	—	2	Paszuly 100	7	50
kilogrammonkint	—	—	" 1	8	06
Abajdóc-kenyér	—	20	Aszaltszilva 100 l.	24	22
Rozs-kenyér	—	18	" 1	—	26
Marhabús	—	48	Örlött dara 100	22	18
Borjubús	—	60	" 1	—	24
Báránbús	—	40	Tatárka 100 liter	—	20
Sertésbús	—	56	" 1	—	20
Szalonna	—	64	Burgonya 100 liter	220	180
Pátens gyertya	—	56			
Öntött gyertya	—	46	Életneműek:		
Szappan	—	24	Buza 1 mmásza	11	80
Egy tojás	—	2	Kétszeres 1 mm.	—	—
" kiló mák	—	28	Rozs 1 mmásza	7	70
" vaj	—	75	Malátáarpa 1 mm	—	—
Sertészsír	—	80	Árpa 1 mm.	6	20
Liszt 100 kiló	20	60	Zab 1 mm.	6	20
" 1	—	22	Kása 1 mm.	12	10
Borsó 100 kiló	18	17	Kukorica 1 mm.	5	50
" 1	—	20	Spiritusz 1 liter	—	64
Lencse 100	12	8	" á 100 Tralles ^o	—	—
" 1	—	14	Sav. káposzta 1 ko.	—	10

Vármegyei Hivatalos Rész.

19358. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 fősolgabirónak.

A földmivelésügyi m. kir. minister ur ő nagyméltóságának folyó évi 53582. számú intéz-vénye folytán, kapcsolatban mult évi 14931 és f. évi 18203. számú felhívásaimmal tudomás és közhírrététel végett tudatom tekintetes fősolga-biró urral, hogy az alsó ausztriai es. kir. hely-tartóság folyó évi augusztus hó 30-án 79622 sz. értesítése szerint Magyar és Horvát-Szlavon osztrák részről elzárt területeiről származó egész-séges sertésekre nézve a beszerzés jogát Weber

Ferdinánd bécsi hentesből elvette és Ditmayer Károly hentesnek adta meg.

S.-A.-Ujhely, 1897. évi október 1-én.

Matolai Etele, alispán.

20852. 897. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Az érdekelték tájékoztatása céljából köz-hírré teszem, hogy az Eperjes, Igló, Besztercze-bánya, Eger, Miskolcz, Máramaros-Sziget, Szat-már, Ungvár, Munkács, Nyiregyháza, Losonc, Kis-Szeben, Lőcse és Gyöngyösön elhelyezett es. és kir. közőshadseregbeli és m. kir. hon-védségi csapatok részére szükségelt lelmi szük-ségleteknek bérlet útján való közös biztosítása iránt kibocsátott hirdetmények a vármegye irat-tárában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. S.-A.-Ujhely, 1897. évi október hó 7-én.

Matolai Etele alispán.

4693/I. 97. sz. A bodrogházi járás fősolgabirójától.

Körözés.

Folyó hó 3-án, Bély község határában egy sötét pej, hátulsó bal tomporán „P” bélyeges kancaló bitangásban találtatott. Igazolt tulaj-donosa a ló átvétele végett Bély község bíró-jánál folyó hó 25-éig jelentkezhet, mert ezen időn túl a ló mint gazdátlan állat nyilvános ár-verésen eladatni fog.

Kir.-Helmecz, 1897. október 5-én.

Bencsik, fősolgabiró.

2190/ki. sz. A gálszécsi járás fősolgabirójától.

Körözés.

Gálszécs községben f. évi szept. 29-én tar-tott orsz. vásár alkalmával Tőke-Terebesre haj-tás közben egy 2 éves veres szőrű kesely hom-loku üsző tinó eltévedt. Feltalálás után ide jelentendő.

Gálszécs, 1897. évi október hó 4-én.

Somossy, solgabiró.

Nyilt-tér.)*

Krondorfi
Savanyuviz
KELLEMEK IZE MIATT
UGY MINT ASZTALI VIZ.
DE LEGINKÁBB MIN
gyógyviz
tűdő, gyomor és
vizekőlyag bántalmaknál
sikerrel használtatik
S.-A.-Ujhelyben kapható:
KLEIN ALBERT úrnál.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelős-séget a Szerk.

Heti naptár.

Vasárnap, október 10. Borg. fer.
Hétfőn, október 11. Placidia
Kedden, október 12. Miksa pk.
Szerdán, október 13. Kálmán vt.
Csütörtökön, október 14. Kalliszt pp.
Pénteken, október 15. Teréz sz. †
Szombaton, október 16. Galiusz

A szerkesztő postája.

F. J. úrnak — S.-Patak. A szives meghívást köszö-nettel fogadom. Ha körülményeim engedik: körükben leszek.

B. J. úrnak — Szerencs. Közérdekű, sőt országos érdekű dolgotatodát várom, legszívesebb üdvözetemet küldöm.

B. öngagságának. Miért ne közölnék, ha, amiben nem kételkedünk, megüti a mértéket. Legalább az eladó-lányok lapunkból is tanulnak jó gazdasszonynak lenni. És, amint egy jelige mondja, a jó háziasszony főzoka-nállal hódít.

Feloldó szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos **Énlert Gyula.**

Hirdetmény.

Homonna Zbojna község telekkönyve erdő és legelő eluölönítés következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás, a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1897. évi december hó 7-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítások után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cz. 15-18., és az 1889. évi 38. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt élő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt, követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa, végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Homonnán, 1897. évi szept. hó 14. napján.

Ordódy, kir. albiró.

Tk. 4805/897. szám.

Hirdetmény.

Csukalócz község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás, a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1897. évi novemb. hó 23-án fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítások után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cz. 15-18., és az 1889. évi 38. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt élő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt, követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa, végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Homonnán, 1897. évi szept. hó 14. napján.

Ordódy, kir. albiró.

Hölgyeknek nélkülözhetlen

a szép rózsás arcbőr, a szeplő és más arcz-tisztatlanságoktól ment arcz,

használon azért

BERGMANN-féle LILIAM TEJZAPPANT

(védjegy a két bányász)

Bergmann és Trstól Dresdába és Tetschen a/E-ben

1 darab ára 45 kr.

Főraktár **Vidder Gyula** gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely.

Tk. 4806/897. szám.

Hirdetmény.

Telepócz község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás, a telek-jegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1897. évi novemb. hó 12-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítások után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t.-cz. 15-18., és az 1891. évi 38. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött bizottság előtt élő szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, kiknek javára tényleg már megszünt, követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa, végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Homonnán, 1897. évi szept. hó 14. napján.

Ordódy, kir. albiró.

Az „Eperjesi Népbank Kályhagyár“

felsőmagyarországi vezérügynöksége
és főraktára

ILLÉSD. Ungvár

ajánl teljesen tűzálló agyagból készült tiszta fehér, chamois, színes majolika

cserépkályhákat,

diszes kandallókat, kandallós kályhákat, takaréktűzhelyeket, kipróbált szakavatott felszerelők által felállítva, ugyancsak építési-díszítőműveket, plafond-díszítéseket, síremlékeket, valamint mindennemű szobrászati munkát, gipsz, műkö és terrakottából, saját, vagy adott rajzok után.

Zsolnay-féle használati és díszítőműveket, keramit-burkolat-lapokat, tűzálló téglákat, továbbá művésziesen mintázott és festett genre- és szt. szobrokat, domborműveket, fal-díszítékeket, eredeti gyári árak és a legszolidabb kiszolgáltatás mellett.

Minták, képes árjegyzékek, költségvetések kívánatra bérmentve.

Hir etmény.

Az özv. gróf Zichy Rezsóné ömeltósága tulajdonát képező Zombor (Zemplénmegye) községbeli uradalom, melynek termértéke 327 hold, 1538 □ öl szántóföld, rét és legelő, a hozzá tartozó épületekkel 1898. évi ápril. hó 1-étől kezdődő 12 évi időtartamra haszonbérbe adó. A bérlet föltételei alólirotnál, Kassán, főútea 49. szám alatt tudhatók meg.

Dr. Brósz László,
uradalmi ügyész.

ad 686. szám.

1897.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Minister úr 1897. évi szeptember hó 28-án 53,000. szám alatt kelt rendeletével a Tisza folyó Tisza-Dob melletti szabályozási munkáihoz 24,741.3 m³. rőzseanyag-nak, 211,450 darab karónak és 1900'6 m³. trahyit termés kőnek beszerzését engedélyezvén, ez anyagok szállításának vállalati uton való biztosítására 1897. október 18-án d. e. 10 órakor az alulirott m. kir. folyammérnöki hivatal helyiségében zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Az ajánlatok, melyek a fenti anyagokra külön-külön is tehetők és melyekhez az ajánlati összeg 5%-ának a helybeli m. kir. adóhivatalnál történt letételt igazoló adóhivatali nyugta is csatolandó, az alulirott hivatalnál a fenti határidőig nyújthatók be, a később érkezett ajánlatok el nem fogadtatnak.

Az ajánlatok benyújtására, valamint a szállításra vonatkozó egyéb feltételek az alulirott folyammérnöki hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt tudhatók meg; ugyanott ajánlati minták is kaphatók.

S.-A.-Ujhely, 1897. szept. hó 7-én.

M. kir. folyammérnöki hivatal.

46,289. I. 897. szám.

Árverési hirdetmény.

A tokaji közuti régi Tisza-hid lebontásánál visszanyert fenyő hosszartó puhafák 383 frt értékben 1897. év október hó 20-án d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen, Varga György hid- és töltésőr lakásán, a helyszínen részletekben készpénz fizetés mellett elfognak adatni. — Venni szándékozók ezen árverésre ezennel meghivatnak.

M. kir. Pénzügyigazgatóság:

S.-A.-Ujhely, 1897. október 5-én.]

Talapkovics Vazul s. k.,
m. kir. pénzügyigazgató.

47,303 IV. 97. szám.

Hirdetmény.

Az 1897. évi I. t.-cikk 3. §. alapján Sárospatakon marhasó-áruda fog felállítatni s annak kezelésére ezennel pályázat nyitattik, melyre a zárt írásbeli ajánlatok a s.-a.-ujhelyi kir. pénzügyigazgatósághoz 1897. évi október hó 18-án délelőtt 9 óráig nyújthatók be.

Az engedélyes sóárus köteles az árusításra megkívántató marhasót az akna-szlatinai főbányahivatalnál készpénzért beszerezni s azt saját költségén az áruda helyére szállítani.

A heti sómennyiség a felállítandó sóárudánál 2000 klggrammban van megállapítva.

A sóárus a marhasóért Akna-Szlatinán métermázsánként 10 koronát fizet.

A benyújtandó ajánlat arra terjedjen ki, hogy az ajánlattevő mily áron fogja a marhasót a vevő feleknek elárusítani.

A pályázók 50 kros bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlataikat a fent megjelölt határidőig a s.-a.-ujhelyi kir. pénzügyigazgatóság főnökénél tartoznak átadni. Az ajánlathoz csatolandó még a magyar állampolgárságot, erkölcsi és vagyoni állapotot, nemkülönben a nagykorúságot igazoló bizonyítvány.

Egyéb feltételek a s.-a.-ujhelyi püöri biztosság s a kir. p. ü. igazgatóságnál tudhatók meg.

M. kir. Pénzügyigazgatóság:

S.-A.-Ujhely, 1897. október 7.

Talapkovics Vazul s. k.,
m. kir. pénzügyigazgató.

Alapított 1858.

Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvény-Társaság

(ezelőtt **Walsler Ferencz**)
BUDAPESTEN, VI. kerület, Külső Váci-ut 45. szám.
 Sürgőncím: Szivattyugyár Budapest.

G Y Á R T:
 mindenféle gőzgépeket, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szén-megtakarítás), petroleum- és benzin-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és oserlőroket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidákat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat, gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kútfelépít-ményeket vasból. Tűzfeckendőket és vizszállítókat, tűzoltósági fe-szerelési tárgyakat. Köztisztasági szerek, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőekéket és uthengereket. Egészségügyi szerek, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, peczegődör tisztító készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, harango-kat. Keményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyó-alakban, valamint polygon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszberendezéseket, központi fűtéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH mezőgazdasági gépgyárosok

BUDAPEST, Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalma-kazalozók, továbbá járgány-cseplő-gépek, here-cseplők, tisztító-rostak, konkolyozók, kaszáló- és arató-gépek, szénagyújtók.

"COLUMBIA-DRILL" legjobb sorvetőgépek, boronák, szecska ágók, répvágók, kukorica-morzsoló darálók, őrlő-malmok, egytemes aczélek, két- és háromvasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Özv. Boronkay Györgyné tulajdonát képező s a Kazinczy-utcán levő földszintes lakház tartozé-kaival együtt 1898. évi április hó 24-től bérbeadó.
 Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonosnő Falku-son, u. p. Bánócz (Zemplénmegye.)

Akar ön jó cognacot inni?

Kérjen mindig csak
TOKAJI COGNACOT
TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL
 (kigyós kereszt a hármass hegyen.)
 mert különben értéktelen hamisítványt kap.
 Valódi Tokaji Cognac kapható:
 minden nagyobb fűszer- és csemege keres-
 kedésben és gyógyszerertiban

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR
TOKAJ.

S.-A.-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén” gyorssaitóján.

I. magyar királyi szabadalmazott OSZTÁLY SORSJÁTÉK

A magyar kir. osztálysorsjáték 50,000 nyeresiménynek jegyzéke.

A legnagyobb nyeresimény a játéktér 9. § szerint

Nyeresimények	Korona
1 á	600,000
1 "	400,000
1 "	200,000
2 "	100,000
1 "	90,000
1 "	80,000
1 "	70,000
2 "	60,000
1 "	40,000
5 "	30,000
1 "	25,000
7 "	20,000
3 "	15,000
31 "	10,000
67 "	5,000
3 "	3,000
432 "	2,000
763 "	1,000
1238 "	500
90 "	300
31700 "	200
3900 "	170
4900 "	130
50 "	100
3900 "	80
2900 "	40

50000 nyeresimény és jutalom 13.160,000 kor. összegben, mely 6 osztályban sorsol-tatik ki.

100.000 eredeti sors-jegyből és 50.000 pénznyere-ményből.

A nyerési esélyek oly előnyösek, hogy az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 nyeresimény a mel-lette álló nyeresimény jegyzékből lát-ható; ezen nyeresimények 6 részben lesz-nek kisorsolva és a nyerő sorsjegy készpénzben kifizettetik.

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:

6	frt	egy egész	eredeti sors-jegy
3	"	egy fél	"
1.50	"	egy negyed	"
0.75	"	egy nyolcad	"

A húzások a fővárosi virágó épü-letében minden vasárnap történnek a m. kir. uradalom felügyelőségében és egy kir. közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben előrusítjuk vagy utánvéttel, vagy az összeg posta-utalványnyal beküldése ellenében aján-lott levélben elküldjük az eredeti sors-jegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal feljegyezzük és vevőink min-den egyes húzás után megkapják a ki-merítő sorsolási jegyzéket.

Rendelményeket f. é. október hó 23-ig fogadunk el.

Török A. és Társa

a m. gy. királyi szabad. osztálysorsjáték előrusítói.
BUDAPEST, Váci-körút 4./P. szám.

Műfa-eladás.

A s.-a.-ujhelyi r. kath. plebániái erdő-ben, mely a városi vasút-állomástól 5 km-re a Bodrog folyó partján fekszik, **donga-és parkeettának kiválóan alkal-mas 56 darab kocányos tölgyfa-törzs eladó.**

A törzsek méretei mellmagasságban következők: 59 cm. 2 darab, 61—65 cm. 8 darab, 66—69 cm. 3 darab, 71—74 cm. 8 darab, 76—79 cm. 7 drb, 81—84 cm. 7 drb, 86 cm. 1 drb, 88—89 cm. 3 drb, 91 cm. 1 drb, 93—97 cm. egy-egy együtt 5 drb, 99, 101, 104 cm. egy-egy összesen 3 drb, 105 cm. 2 drb, 109, 110, 114, 116 és 135 cm. egy-egy összesen 5 drb. A fák magassága a csúsig 12—26 méterre van becsülve.

Bővebb felvilágosítást ad
Katinszky Géyza,
 r. kath. plebáus.

The Continental
Bodega Company

Valódi hamisítatlan
 külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.

Tarragona s.a.l.
 Legjobb
 bevásárlási forrása

Raktár:

Klein Albert
 és
Malártsik György
 uraknál.

Keil-lakk

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 kö-esőg ára 60 kr.	Arany-fénymáz képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz
 Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.
 Mindenkor kaphatók:

BEHYNA TESTVÉREKNÉL, S.-A.-UJHELY.